

ΣΧΟΛΗ:ΔΟΙΗΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ:ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΟΝΟΜ/ΝΥΜΑ: ΛΙΓΝΟΥ ΜΑΡΙΑ (8776)

ΜΑΤΡΑΠΑΖΗ ΜΑΡΣΕΛΑ (9156)

ΦΟΡΤΕΤΣΑΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ (9246)

ΘΕΜΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:<<Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΛΕΚΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΕΝΔΥΤΩΝ>>

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:ΓΑΡΕΦΑΛΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

*ΘΑ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΜΑΣ ΚΥΡΙΟ
ΓΑΡΕΦΑΛΑΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΟΥ ΥΠΕΔΕΙΞΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ
ΜΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΕΙΤΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΜΑΣ ΠΟΥ
ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ
ΜΑΣ ΘΗΤΕΙΑΣ.....*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	6
ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	7
ABSTRACT.....	8
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	9

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΟΙ ΛΕΚΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

1.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.....	10
1.2 ΟΙ ΛΕΚΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	14
1.3 ΟΡΙΣΜΟΙ ΛΕΚΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ-ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ.....	16
1.4 ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΛΕΚΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ.....	17
1.4.1 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΛΕΚΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ.....	17
1.4.1.1 ΑΓΓΛΟΣΑΞΟΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ.....	18
1.4.1.2 ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ.....	19
1.4.1.3 ΙΑΠΩΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ.....	21
1.4.2 ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΛΕΚΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ.....	22
1.4.2.1 ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ.....	22
1.4.2.2 ΤΑΥΤΗΣΗ ΡΟΛΩΝ ΠΡΟΕΔΡΟΥ-ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ.....	23
1.5 ΔΟΜΕΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.....	24
1.5.1 ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ.....	24
1.5.2 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ.....	25
1.5.2.1 ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΜΕΛΗ.....	26
1.5.2.2 ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΜΕΛΗ.....	26
1.5.2.3 ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΜΕΛΗ.....	27
1.5.3 ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΛΕΓΧΟΥ.....	27
1.5.3.1 ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΕΓΧΟΥ.....	30

1.5.4 ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.....	30
1.5.5 ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΙ-ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ.....	31
1.5.5.1 ΘΕΩΡΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ.....	32
1.6 ΕΡΕΥΝΑ GRANT THORNTON 2007-2011.....	32

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

2.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ.....	34
2.2 ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ.....	34
2.3 ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ.....	35
2.4 ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ.....	35
2.5 Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ.....	36
2.6 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ.....	39
2.7 ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ.....	40
2.8 ΒΙΒΛΙΟ ΑΠΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΩΝ.....	41
2.9 ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ.....	42

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ

3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	44
3.2 ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ.....	44
3.3 ΔΕΙΚΤΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ.....	45
3.4 ΔΕΙΚΤΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ.....	45
3.5 ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΕΤΑΙΡ. ΔΙΑΚΥΒΕΡΝ.....	46
3.6 ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ.ΔΙΑΚΥΒ.....	48
3.7 ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜ.ΔΙΑΚΥΒ.....	50

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΣΕ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	53
4.1 ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.....	54
4.2 ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.....	55
4.3 ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.....	55
4.4 ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΙΤΑΛΙΑΣ.....	56
4.5 ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.....	56
4.6 ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ.....	57
4.7 ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ.....	57

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΠΙΛΟΓΟΣ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	58
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	59
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ :ΔΕΙΚΤΩΝ 3 ^{ΟΥ} ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.....	61
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ :ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΚΛΑΔΩΝ,ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΩΝ ΕΔΡΑΣ.....	62

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οι μέρες οι οποίες διανύουμε όλοι μας σήμερα θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως οι δυσκολότερες των τελευταίων ετών. Αυτή τη δυσκολία την αποδίδουμε στον όρο <<κρίση>> τον οποίο ακούμε και βιώνουμε όλοι μας καθημερινά άλλοι σε μεγαλύτερο βαθμό και άλλοι σε μικρότερο. Οι άνθρωποι και πιο συγκεκριμένα οι εταιρίες αντιμετωπίζουν την περίοδο αυτή πάρα πολλές οικονομικές δυσκολίες, οι οποίες οδηγούν πολλές από αυτές στην κατάρρευση. Επίσης έχει δημιουργηθεί μια αναξιόπιστη εικόνα των εταιριών και γενικότερα της χώρας μας προς τις υπόλοιπες του κόσμου και αυτό οφείλεται στα μεγάλα οικονομικά σκάνδαλα που έχουν εμφανιστεί αυτή τη περίοδο μέσα στα οποία αναμιγνύονται πολιτικά πρόσωπα και επιχειρηματίες. Σε αυτό το σημείο λαμβάνουν μέρος στο <<παιχνίδι>> οι λεκτικές πληροφορίες-εταιρική διακυβέρνηση που έχουν ως κύριο στόχο την μείωση της διαφθοράς των εταιριών, την μείωση των ηθικών κινδύνων και την αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας. Στην εργασία μας θα εξετάσουμε διάφορα τεχνάσματα των λεκτικών πληροφοριών με τα οποία θα επιτευχθεί η σωστή υιοθέτηση της εταιρικής διακυβέρνησης από τις εταιρίες.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην πτυχιακή αυτή γίνεται μια παρουσίαση των λεκτικών πληροφοριών και της σημαντικότητας τους πρώτων, και δεύτερων πραγματοποιείται μια έρευνα-συγκριτική μελέτη πάνω στις πληροφορίες αυτές εξετάζοντας κάποια στοιχεία έχοντας ως κύρια πηγή την βάση της THOMSON REUTERS.

Αναλυτικότερα στο πρώτο κεφάλαιο που απευθύνεται στο μεγαλύτερο μέρος του στις λεκτικές πληροφορίες θεωρήσαμε χρήσιμο και απαραίτητο να αναφέρουμε και κάποια στοιχεία που αφορούν την στρατηγική των επιχειρήσεων. Έτσι λοιπόν ξεκινώντας πραγματοποιούμε μια ιστορική αναδρομή σχετικά με τις λεκτικές πληροφορίες και την στρατηγική αναφέροντας κάποια γεγονότα που απευθύνονται στις λεκτικές πληροφορίες κατά την πάροδο των ετών, και τις φάσεις εξέλιξης της στρατηγικής. Συνεχίζοντας κάνουμε μια αναφορά η οποία σχετίζεται με τις λεκτικές πληροφορίες στην Ελλάδα. Έπειτα αναφέρουμε διάφορους ορισμούς που έχουν διατυπωθεί από κάποια συγκεκριμένα πρόσωπα όσον αφορά τις λεκτικές πληροφορίες και την στρατηγική. Μετά αναφέρουμε διάφορες πρακτικές και συστήματα των λεκτικών πληροφοριών. Επιπλέον επισημάνουμε και διάφορες δομές εξουσίας οι οποίες δρουν μέσα σε μια επιχείρηση και μερικές από αυτές αποτελούν και δείκτες τους οποίους θα εξετάσουμε στη συνέχεια. Στο τέλος του κεφαλαίου αυτού ανακοινώνουμε με την έρευνα του Grant Thornton όσον αφορά την εμπέδωση των λεκτικών πληροφοριών από τις ελληνικές εισηγμένες επιχειρήσεις.

Επειδή οι λεκτικές πληροφορίες σχετίζονται άμεσα με τις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων θεωρήσαμε αναγκαίο να κάνουμε μια γενική αναφορά σε αυτές αφιερώνοντας τους το δεύτερο κεφάλαιο της εργασίας μας. Έτσι ξεκινώντας στο κεφάλαιο αυτό μιλάμε γενικά για τις οικονομικές καταστάσεις. Έπειτα αναφέρουμε το σκοπό αυτών, την δομή και τα περιεχόμενά τους, τα δεδομένα αυτών που αφορούν τις επιχειρήσεις και την δημοσιοποίησή τους.

Στο τρίτο και τέταρτο κεφάλαιο κάνουμε μια έρευνα-συγκριτική μελέτη αντλώντας στοιχεία από την βάση της THOMSON REUTERS. Η έρευνα αυτή γίνεται πάνω σε συγκεκριμένους δείκτες τους λεγόμενους ESG κάποιους από τους οποίους έχουμε επιλέξει να αναλύσουμε σε διάστημα δύο χρονικών περιόδων. Έτσι λοιπόν αναλυτικότερα στο τρίτο κεφάλαιο έχουμε αναρτήσει κάποιους πίνακες οι οποίοι αφορούν την εταιρική, κοινωνική και οικονομική διακυβέρνηση των εταιριών στα δύο αυτά χρονικά διαστήματα αναλύοντας έπειτα τις αυξομειώσεις των δεικτών που έχουμε επιλέξει. Στο τέταρτο κεφάλαιο κάνουμε μια σύγκριση στον κατά την γνώμη μας σπουδαιότερο τομέα στον κόσμο τον τραπεζικό, μεταξύ Αμερικής και διαφόρων χωρών της Ευρώπης πάνω σε διάφορους δείκτες της επιλογής μας. Τέλος ύστερα από όλη την έρευνα που πραγματοποιήσαμε και τα στοιχεία που συλλέξαμε, εκθέτουμε τα συμπεράσματά μας.

SUBJECT PTYCHIAKIS WORK: << THE IMPORTANCE OF VERBAL INFORMATION ON DECISIONS OF INVESTORS >>

ABSTRACT

In this thesis we present the verbal information and the significance of the first and second survey is performed-a comparative study on the information considering some elements having as main source base of THOMSON REUTERS.

Detail in the first chapter addressed the majority of the verbal information considered useful and necessary to mention some figures concerning the strategy of starting companies. So we make a throwback on verbal information and strategy stating some facts that address verbal information in the course of years, and phases of evolution strategy. Further up make a reference associated with verbal information in Greece. After mention several definitions have been made by some particular persons regarding verbal information and strategy. After mention various practices and systems of verbal information. After would point out to various power structures that act within a business and some of these are indicators which will look at continue. In end of this chapter we say research of Grant Thornton regarding consolidation of verbal information from the Greek listed companies.

Because verbal information directly related to the financial statements of companies felt it necessary to make a general reference to those dedicating the second chapter of our position .So starting in this chapter generally talking about the economic conditions. After mention the purpose of these, the structure and their contents, data regarding these companies and their disclosure.

In the third and fourth chapter do a survey-comparative study drawing on the basis of THOMSON REUTERS.I survey is being conducted on specific indicators so-called ESG some of whom have chosen to analyze over two time . Then detail the third chapter we posted some tables on the corporate, social and economic governance of the companies in these two intervals after analyzing the changes in the indicators we choose. In fourth chapter we make a comparison in our opinion most important sector in the world bank, between America and various European countries on various indicators of our choice. Finally after all the research we have conducted and data collected, we set out our conclusions.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όσο περνούν τα χρόνια οι λεκτικές πληροφορίες χαρακτηρίζονται όλο και περισσότερο ως το πιο χρήσιμο εργαλείο στα χέρια των εταιριών. Είναι γνωστό σε όλους ότι βασικότερος στόχος μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού είναι η μεγιστοποίηση των κερδών της. Έτσι η υιοθέτηση και χρήση ενός συστήματος λεκτικών πληροφοριών από μια επιχείρηση μπορεί να αυξήσει την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητά της άρα προφανώς και τα κέρδη της. Παράλληλα οι εταιρίες οι οποίες έχουν ένα ισχυρά εφαρμοσμένο τέτοιο σύστημα ανεβάζουν το επίπεδο αξιοπιστίας τους προς τους άλλους και δημιουργούν μια εικόνα η οποία προσελκύει σε μεγάλο βαθμό τους επενδυτές. Οι λεκτικές πληροφορίες δεν περιορίζονται μόνο στις εταιρίες αλλά και σε άλλους οργανισμούς ακόμη και αν αυτοί δεν παρουσιάζονται με κάποια μορφή εταιρίας.(Μουζούλας 2003).Επιπλέον όσες εταιρίες είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο είναι υποχρεωμένες από το νόμο να διαθέτουν ένα σύστημα λεκτικών πληροφοριών.

Το 2008 ξέσπασε η μεγάλη κρίση λόγω της πτώχευσης της αμερικάνικης τράπεζας Lehman Brothers η οποία αποτελούσε κατά τα όσα έχουν ακουστεί και γραφτεί μια ισχυρότατη δύναμη. Το γεγονός αυτό έπαιξε σημαντικό ρόλο στην επανεμφάνιση των λεκτικών πληροφοριών στον κόσμο των εταιριών. Σε γενικές γραμμές όλα τα κύματα των λεκτικών πληροφοριών έλαβαν χώρα μετά από μία μεγάλη κρίση ή μεταβολή του τρόπου του <<επιχειρήν>>.(Λαζαρίδης,2009)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΟΙ ΛΕΚΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

1.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Οι λεκτικές πληροφορίες εμφανίστηκαν στις αρχές του 20 αιώνα. Οι τότε οικονομικά ανεπτυγμένες χώρες ήταν οι αγγλοσαξονικές πάνω στις οποίες άσκησαν επιρροή οι λεκτικές πληροφορίες. (Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011) Από την στιγμή που εμφανίστηκαν οι ανώνυμες εταιρίες και οι εταιρίες περιορισμένης ευθύνης αμέσως γεννήθηκε και το ζήτημα των λεκτικών πληροφοριών. Ο Berle και ο Means (1932) έδωσαν το όνομα (θεωρία αντιπροσώπευσης) βάση της σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ διοικητικού συμβουλίου και μετόχων της κάθε εταιρίας η οποία αποτελεί πληγή ακόμη και σήμερα. Έπειτα η διοίκηση της κάθε εταιρίας αναγκάστηκε να προβεί στην πρόσληψη τρίτων ατόμων με σκοπό τον έλεγχο της. Οι προσλήψεις των ατόμων αυτών πραγματοποιήθηκαν λόγω των επενδύσεων σε πολλαπλές εταιρίες και λόγω της ελλιπούς γνώσης των μετόχων. Αξίζει να σημειωθεί ότι η θεωρία της αντιπροσώπευσης εξελίσσεται και προσαρμόζεται με βάση την εξέλιξη των γεγονότων. (Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011)

Κατά την διάρκεια της δεκαετίας του 70 πολλές εταιρίες ύστερα από μεγάλα οικονομικά σκάνδαλα οδηγήθηκαν σε πτώχευση καθώς ο τζίρος και τα συμφέροντα αυτών έκαναν το πρόβλημα να διογκώνεται όλο και περισσότερο. Για το λόγο αυτό οι λεκτικές πληροφορίες κρίθηκαν απαραίτητες για την οργάνωση της εξουσίας των εταιριών με αποτέλεσμα να καθιερωθούν κανόνες διαφάνειας. Ο διαχωρισμός μεταξύ κυριότητας και ελέγχου αποτελεί την βάση όσον αφορά τις λεκτικές πληροφορίες. (Μουζούλας 2003) Ο διαχωρισμός αυτός είχε σαν αποτέλεσμα τον περιορισμό της εξουσίας των μετόχων από την διοίκηση. Από την άλλη πλευρά το διοικητικό συμβούλιο πραγματοποιούσε ολοκληρωτική χρήση της εξουσίας χωρίς καμία κυριότητα (Berle 1959). Αυτό συνέβαινε επειδή υπήρχε διάσπαση των μετοχών σε μικρότερα εταιρικά μερίδια.

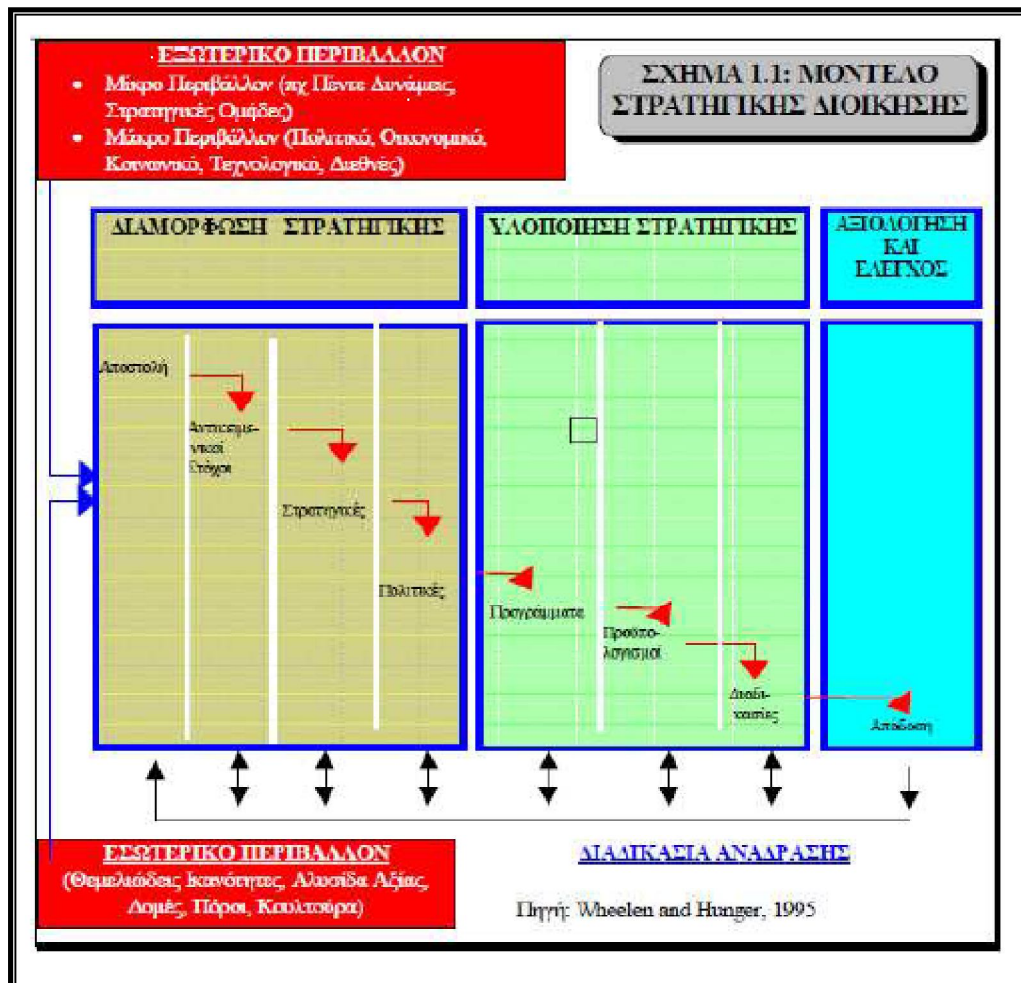
Αργότερα στα τέλη της δεκαετίας του 90 οι λεκτικές πληροφορίες κάνουν την εμφάνισή τους στην Ελλάδα. Έτσι επιβλήθηκε η ανάγκη για την δημιουργία ενός νέου θεσμικού πλαισίου το οποίο θα έπρεπε να καλύψει όλους τους τομείς των λεκτικών πληροφοριών με βάση τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και επιπλέον επιτεύχθηκε ανάπτυξη των κεφαλαιαγορών με ταχύτατους ρυθμούς. Όλα αυτά συνέβησαν με την είσοδο της Ελλάδας στον ευρωπαϊκό κόσμο. Οι λεκτικές πληροφορίες δεν εφαρμόστηκαν άμεσα λόγω του υψηλού λειτουργικού κόστους που κρατούσε (αιχμάλωτες) τις επιχειρήσεις. Αμέσως μετά όμως η επιτροπή κεφαλαιαγοράς κυβέρνηση και οι πολιτικοί αναγκάστηκαν λόγω της «φούσκας» του ελληνικού χρηματιστηρίου, να λάβουν και να προωθήσουν μέτρα για την πλήρη εφαρμογή των

λεκτικών πληροφοριών.(Εμμανουηλίδης, 2009).Έτσι εφαρμόστηκε ο νόμος 3016/17-05-2002 περί λεκτικών πληροφοριών ο οποίος λειτουργεί για την κάλυψη των αναγκών του επενδυτικού τομέα και για την βελτίωση των πρακτικών των λεκτικών πληροφοριών. Βέβαια για την αποτελεσματική εφαρμογή ενός συστήματος ή μιας πρακτικής λεκτικών πληροφοριών εμφανίζεται χρήσιμη και η εφαρμογή μιας στρατηγικής. Μέσα από αυτήν την συνεργασία θα επιτευχθεί καλύτερα το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Όσον αφορά την στρατηγική έχει τις ρίζες της στην αρχαία λέξη *στρατηγός*, η οποία αποτελεί τη σύνθεση του ουσιαστικού *στρατός* και του ρήματος *άγω*, που σημαίνει οδηγώ. Συνεπώς στρατηγός είναι το ηγετικό πρόσωπο, το οποίο ηγείται μιας ομάδας ανθρώπων, με απώτερο σκοπό να την προστατεύει και να την καθοδηγεί προς την επίτευξη των κοινών στόχων της ομάδας. Στην περίπτωση των επιχειρήσεων, η έννοια της στρατηγικής ακολουθεί την ίδια φιλοσοφία, που είναι η επίτευξη των στόχων της, είτε αυτοί είναι οικονομικοί είτε όχι. Μελετώντας κανείς την διεθνή βιβλιογραφία της στρατηγικής διοίκησης των επιχειρήσεων θα συναντήσει πλείαδες ορισμών που αφορούν τον ορισμό της στρατηγικής παρά τα σαράντα και πλέον χρόνια ακαδημαϊκής έρευνας του αντικειμένου. Η έννοια της στρατηγικής στην διοίκηση επιχειρήσεων χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1951 από τον William H. Newman. Έκτοτε έχουν διατυπωθεί διάφοροι ορισμοί. Με την πάροδο των χρόνων η αρχική έννοια της στρατηγικής στο επιχειρησιακό γίνεσθαι έχει υποστεί αλλαγές τόσο στο πεδίο δράσης της, όσο και στην εννοιολογική της διατύπωση. Με βάση τον Wren (1994), η αρχική έννοια της στρατηγικής και εν γένει της επιχειρησιακής στρατηγικής, αντικαταστάθηκε από έννοιες όπως, στρατηγικός προγραμματισμός, εταιρικός προγραμματισμός, μακροχρόνιος προγραμματισμός, εταιρική στρατηγική. Στις μέρες μας η στρατηγική ακολουθεί τα παρακάτω βήματα:

1. Διαμόρφωση και καθορισμός των στόχων
2. Υλοποίηση των στόχων
3. Αξιολόγηση και έλεγχος των στόχων

Η ως άνω ορθολογική διαδικασία περιγράφεται στο σχήμα που ακολουθεί:

Wheelen and Hunger(1995)

Αξίζει να σημειωθεί ότι η στρατηγική δημιουργήθηκε εξαιτίας των συνεχόμενων αλλαγών στο εξωτερικό περιβάλλον των επιχειρήσεων και την ανάγκη τους να διατηρηθούν στην αγορά, προσφέροντας ανταγωνιστικά προϊόντα τόσο στην ποιότητα όσο και στην τιμή. Ωστόσο, με τη πάροδο των χρόνων η στρατηγική εξελίχθηκε, ακολουθώντας τις παρακάτω φάσεις (Γεωργακόπουλος, 2006):

1^η φάση: Προϋπολογιστικός και χρηματοοικονομικός έλεγχος (Budgeting and Financial Control). Το πρώτο αυτό στάδιο προγραμματισμού εμφανίστηκε στις αρχές του '50, το οποίο βασιζόταν στην ανάλυση των στοιχείων που προέκυπταν από τους ετήσιους προϋπολογισμούς, τις ετήσιες χρηματοοικονομικές καταστάσεις, και εν γένει από οτιδήποτε αντιμετωπίζεται σαν χρηματοοικονομικό εργαλείο. Στην φάση αυτή, υπήρχε η βασική υπόθεση ότι στο μέλλον δεν θα υπάρξουν σημαντικές αλλαγές στο περιβάλλον της επιχείρησης. Συνεπώς, ένα καλοσχηματισμένο προϋπολογιστικό πρόγραμμα σε συνδυασμό με ένα λεπτομερή χρηματοοικονομικό έλεγχο θεωρούνταν ισχυρά εργαλεία για τον ορισμό, την παρακολούθηση, την αντιμετώπιση και την πραγμάτωση των χρηματοοικονομικών σκοπών.

2^η φάση: Μακροπρόθεσμος σχεδιασμός (Long-Term Planning). Στα τέλη της δεκαετίας του '50, εισάγεται ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός, ένα πιο περιεκτικό σύστημα προγραμματισμού. Σκοπός του συστήματος αυτού είναι ο ορισμός των επιχειρησιακών στόχων και το πώς θα επιτευχθούν αυτοί με βάση την κατανομή των πόρων που διαθέτει η εκάστοτε επιχείρηση. Η κεντρική ιδέα του μακροπρόθεσμου σχεδιασμού είναι η πρόβλεψη των περιβαλλοντικών παραγόντων και ο προσδιορισμός των στόχων της επιχείρησης, οι οποίοι θα υλοποιηθούν μέσω της καθοδήγησης των λειτουργιών της και των ενεργειών όλων των εμπλεκόμενων στα διάφορα στάδια της παραγωγικής της διαδικασίας.

3^η φάση: Στρατηγικός Σχεδιασμός (Strategic Planning). Ο στρατηγικός σχεδιασμός εμφανίστηκε τη δεκαετία του '70, λόγω των αποτυχημένων προσπαθειών των στελεχών να αντιληφθούν τα πραγματικά φαινόμενα που επικρατούν στην αγορά και προκαλούν τις αλλαγές στο εξωτερικό περιβάλλον, βασιζόμενος στην υπόθεση ότι το παρελθόν δεν μπορεί πλέον να μας υποδείξει το μέλλον. Έτσι, η προσοχή των στελεχών στρέφεται στους εξωτερικούς παράγοντες των επιχειρήσεων, προσπαθώντας να αναγνωρίσουν τις αλλαγές που ανακύπτουν στην επιχειρηματική κατεύθυνση, δημιουργώντας μια σειρά από νέες και ανταγωνιστικές ικανότητες.

4^η φάση: Στρατηγικό μάνατζμεντ (strategic management). Στα μέσα της δεκαετίας του '70 έγινε αντιληπτό από τα διευθυντικά στελέχη των επιχειρήσεων ότι ο τυπικός σχεδιασμός δεν είναι αρκετός για την αντιμετώπιση των προκλήσεων του εξωτερικού περιβάλλοντος μιας και στερείται της σχετικότητας, με αποτέλεσμα τα διάφορα επιχειρηματικά σχέδια να μην εφαρμόζονται ουσιαστικά ποτέ και οι περισσότερες σημαντικές αποφάσεις να λαμβάνονται εκτός της τυπικής διαδικασίας του στρατηγικού σχεδιασμού. Οι παράγοντες που βοήθησαν τα υψηλόβαθμα στελέχη να λάβουν υπόψη τις παραμέτρους οι οποίες επηρεάζουν την εφαρμογή κερδοφόρων σχεδίων είναι, η ανάπτυξη της θεωρίας του σεναρίου, ο σχεδιασμός με βάση το ενδεχόμενο να συμβεί, η εύρεση των ανταγωνιστικών παραγόντων και των σημαντικών ιδεών του βιομηχανικού κλάδου, όπως επίσης και η ανάλυση των εξωτερικών παραγόντων. Ο σχεδιασμός δεν πρέπει να αποτελεί για τα στελέχη το μοναδικό μέσο για την καλύτερη αντίληψη των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν προκειμένου να πραγματοποιήσουν το στόχο τους. Εν αντιθέσει, ο σχεδιασμός θα πρέπει να χρησιμοποιείται συνδυαστικά και με άλλα επιχειρησιακά συστήματα, όπως είναι ο διοικητικός έλεγχος, η διοίκηση ανθρώπινων πόρων όπως επίσης και σωστή χρήση των πληροφοριών οι οποίες προέρχονται τόσο από το εσωτερικό όσο και από το εξωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης. Η ουσία επομένων του στρατηγικού μάνατζμεντ το οποίο βασίζεται στην ενδεχόμενη προσέγγιση, συνοψίζεται παρακάτω:

✚ Υπάρχουν πολλοί τρόποι διοίκησης της επιχείρησης και όχι ένας και μοναδικός

✚ Δεν υπάρχουν δύσκολοι στην εφαρμογή νόμοι, κανόνες και ισότητες

Η ικανότητα του διευθυντικού στελέχους αποτελεί το κλειδί της επιτυχίας στο να αναλύει και να αντιλαμβάνεται τις ευκαιρίες και τα προβλήματα και επιπλέον να κάνει τις πλέον κατάλληλες ενέργειες οι οποίες θα οδηγήσουν την επιχείρηση σε θετικά αποτελέσματα.

1.2 ΟΙ ΛΕΚΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η εποχή που διανύει σήμερα η Ελλάδα χαρακτηρίζεται από τους περισσότερους ως η πιο δύσκολη ύστερα από αυτήν της περιόδου του Β΄ παγκοσμίου πολέμου. Από πολλούς αναφέρεται ότι κύριος υπαίτιος αυτής της κατάστασης είναι η οικονομική κρίση που σήμερα έχει εισβάλει στις ζωές όλων μας, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι αυτός ο κύριος λόγος. Σήμερα στην Ελλάδα έχει αναπτυχθεί ένα πολυδιάστατο οικονομικό σύστημα το οποίο ξεκινάει κατ'ουσία από το πολιτικό της σύστημα και καταλήγει στα φυσικά της πρόσωπα τα οποία βρίσκονται υπό την διαχείριση των νομικών προσώπων. Όλο αυτό το κύκλωμα έχει επιφέρει μια μη πρόπουσα νοοτροπία η οποία αποτελεί βασική αιτία για την σημερινή κρίση. Ένα κλικ πριν μπούμε στη νέα χιλιετία συνέβη ένα γεγονός το οποίο έπαιξε πολύ σημαντικό ρολό στη είσοδο των λεκτικών πληροφοριών σαν έννοια αλλά και σαν θεσμό στην ζωή της Ελλάδας. Αυτό το γεγονός είναι η γνωστή σε όλους «φούσκα» του ελληνικού χρηματιστηρίου ή αλλιώς «κραχ» που συνέβη το 1999. Αυτό αποτέλεσε ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα της νεότερης ιστορίας της Ελλάδος. Η ταχύτατη ανάπτυξη της κεφαλαιαγοράς και η συνεχής ανοδική πορεία των δεικτών του χρηματιστηρίου επιτεύχθηκε με την ένταξη της Ελλάδας στην ευρωπαϊκή ένωση. Όλα αυτά τα γεγονότα παράτρεψαν πάρα πολλούς από τους Έλληνες να επενδύσουν πολλά χρήματα και κάποιοι από αυτούς ολόκληρες τις περιουσίες τους με στόχο όπως είναι φυσικό να κερδίσουν αλλά παράλληλα οι γνώσεις των περισσότερων από τους επενδυτές αυτούς, να είναι μηδαμινές πάνω σε χρηματιστηριακά θέματα. Έτσι δημιουργήθηκε η λεγόμενη «φούσκα» η οποία όταν έσκασε είχε ζημιολόγα αποτελέσματα για όλους αυτούς χωρίς καμία απολύτως κερδοφορία. Έπειτα η πολιτεία έπρεπε να λάβει τα απαραίτητα μέτρα έτσι ώστε να καταφέρει να αντιμετωπίσει ένα τέτοιο τεράστιο καταστροφικό γεγονός. Έτσι στον τομέα των επιχειρήσεων εμφανίζεται ο όρος λεκτικές πληροφορίες-«εταιρική διακυβέρνηση την ψήφιση του νόμου 3016/2002. Παρόλα αυτά όμως ο νόμος αυτός δεν αποτέλεσε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αντιμετώπιση του προβλήματος αλλά λειτούργησε σαν βάση για μια καλή αρχή. Η έννοια των λεκτικών πληροφοριών στην αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας, στην καταπολέμηση των οικονομικών σκανδάλων και της διαφθοράς, κάνει πιο αξιόπιστη την κάθε εταιρία που διαθέτει ένα σύστημα εταιρικής διακυβέρνησης. Δυστυχώς σήμερα ύστερα από πολλές έρευνες που έχουν γίνει σε ελληνικές επιχειρήσεις, υπάρχει πολύ μεγάλη δυσκολία αλλά και άρνηση ενσωμάτωσης των μηχανισμών των λεκτικών πληροφοριών σε αυτές. Οι επιχειρήσεις

οι οποίες εφαρμόζουν ένα τέτοιο σύστημα είναι ελάχιστες αλλά ταυτόχρονα και αύξηση του αριθμού των επιχειρήσεων αυτών γίνεται με πολύ γοργούς ρυθμούς.

Σήμερα στην Ελλάδα οι περισσότερες ενεργές επιχειρήσεις είναι οικογενειακές δηλαδή ανήκουν σε οικογένειες και ακόμα πιο απλά δραστηριοποιούνται μέσα σε αυτές γονείς και τέκνα. Οι μετοχές βάση ερευνών και λογικής μεταβιβάζονται από τους γονείς στα τέκνα. Η πλειοψηφία των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο χώρο της Ελλάδος ενεργούν με βάση το Γερμανικό μοντέλο διακυβέρνησης. Οι εταιρίες караδοκούν στην μακροχρόνια παρουσία τους στις αγορές και από την άλλη οι μέτοχοι στην μακροχρόνια δέσμευση τους με τις εταιρίες. Για το λόγο αυτό συναντάμε πολύ συχνά το φαινόμενο ταυτοπροσωπίας προέδρου-διευθύνοντα συμβούλου. Στην Ελλάδα παρατηρείται τα φαινόμενο της έλλειψης εμπιστοσύνης μέσα στις επιχειρήσεις. Αυτό αποτελεί και τον κύριο λόγο ταύτισης τους. Ο πρόεδρος από τη μια θέλει να έχει τον απόλυτο έλεγχο δίνοντας εντολές και συμβουλές στους υπόλοιπους βάση της δικής του γνώμης. Από τη άλλη ο διευθύνον σύμβουλος δεν θα μπορούσε να υλοποιήσει τα ηγετικά καθήκοντα που του ανατίθενται μέσα σε μια οικογενειακή επιχείρηση για το λόγο του ότι δεν υπάρχει εμπιστοσύνη. Ο πρόεδρος αποφασίζει και λειτουργεί σύμφωνα με τα δικά του θέλω.

Συνοψίζοντας καταλήγουμε στη συμπέρασμα ότι η ταύτιση των ρόλων προέδρου-διευθύνοντα συμβούλου προκύπτει από την έλλειψη εμπιστοσύνης που υπάρχει. Αξίζει να σημειωθεί ότι η στελέχωση των γυναικών στα διοικητικά συμβούλια των ελληνικών επιχειρήσεων είναι ελάχιστη έως ανύπαρκτη. Αυτό ίσως να οφείλεται στο ότι οι γυναίκες προτιμούν πιο χαμηλόβαθμες θέσεις ή πιο υψηλόβαθμες αλλά με εντελώς διαφορετικό αντικείμενο. Οι περισσότερες ελληνικές επιχειρήσεις θεωρούν την εκχώρηση ενός συστήματος λεκτικών πληροφοριών πολύ μεγάλο κόστος, καθώς αυτό αποτελεί και τον κυριότερο λόγο που οι επιχειρήσεις δεν συμμετέχουν στην εταιρική διακυβέρνηση. Αν κάνουμε μια μικρή ιστορική αναδρομή στη διάρκεια από το 2002 έως το 2008 όπου άρχισε να επηρεάζει η οικονομική κρίση θα παρατηρήσουμε ότι η εφαρμογή συστημάτων εταιρικής διακυβέρνησης είχε τεθεί σε ακινητοποίηση. Ελάχιστες ήταν αυτές που ασχολούνταν με το κομμάτι αυτό και το μοναδικό μέτρο που είχε ληφθεί όπως προαναφέραμε και παραπάνω ήταν ο νόμος 3016/2002. Αμέσως μετά τα 2008 ξεκίνησε μια ανοδική πορεία. Θεσπίστηκαν νόμοι που συνδέονται με τον ήδη υπάρχον και υπήρξε μεγαλύτερο ενδιαφέρον από πλευράς των εταιριών. Αυτό βέβαια ίσως και να υπήρξε αποτέλεσμα της πίεσης που ασκήθηκε από το εξωτερικό, και είναι απόλυτα λογικό αφού βλέποντας τα τόσα σκάνδαλα που βγήκαν στη «φόρα» και την καταστροφή του δημοσίου τομέα, έχασαν την εμπιστοσύνη τους προς τους έλληνες και τις ελληνικές επιχειρήσεις.

1.3 ΟΡΙΣΜΟΙ ΛΕΚΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ-ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Εξαιτίας του τεράστιου και πολύπλευρου μεγέθους της έννοιας των λεκτικών πληροφοριών δε έχει οριστικοποιηθεί ο τελικός ορισμός του όρου αυτού. Ύστερα από έρευνα που πραγματοποιήθηκε καταφέραμε να αποδώσουμε κάποιους ορισμούς με βάση την ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία.

Αρχικά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε έναν ορισμό που αγγίζει την σύγχρονη εποχή που διανύουμε την οποία και αναφέρει ο Κ. Καραμάνης στο βιβλίο του «Σύγχρονη Ελεγκτική». Έτσι ο όρος των λεκτικών πληροφοριών αναπτύσσεται σε μια πυραμίδα μηχανισμών, δομών (δικλύδων) και διαδικασιών με την οποία μια επιχείρηση διοικείται και κατευθύνεται με στόχο την διασφάλιση τω συμφερόντων άλλων ομάδων ενδιαφερομένων και επιπλέον την αύξηση της παρουσίας των μετόχων των εταιριών. Παράλληλα ένας άλλος ορισμός των λεκτικών πληροφοριών «σφραγίστηκε» από τον οικονομολόγο και κάτοχο του βραβείου Νόμπελ(1976)Milton Friedman.Σύμφωνα με τις απόψεις του ανθρώπου αυτού ο όρος λεκτικές πληροφορίες αποδίδει το συμπέρασμα ότι οι επιχειρήσεις ικανοποιούν τους στόχους τω εταίρων-μετόχων συμβαδίζοντας πάντα με τους κανόνες της κοινωνίας όπως αυτοί ορίζονται από τους νόμους και τα τοπικά έθιμα.(Εμμανουηλίδης, 2009). Παρατηρώντας αυτόν τον ορισμό βλέπουμε ότι αντιπροσωπεύει μια οικονομία παλιάς εποχής με πιο σφιχτούς όρους. Ουσιαστικά με την λειτουργία των λεκτικών πληροφοριών μέσα στις επιχειρήσεις γίνεται μια προσπάθεια για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που δημιουργούνται από το διαχωρισμό της ιδιοκτησίας από την διοίκηση της εταιρίας. Προσθέτοντας και άλλους ορισμούς στην έννοια των λεκτικών πληροφοριών μπορούμε να σημειώσουμε ότι με βάση τη θεωρία του Monks(2002) οι λεκτικές πληροφορίες είναι μια διαδικασία επιτυχούς αναφοράς της διοίκησης στο πρόσωπο των ιδιοκτητών που συμμετέχουν και ενεργούν στις διαδικασίες διεξαγωγής της λειτουργίας της επιχείρησης. Οι Gillan και Starks τονίζουν ότι η λειτουργία μιας εταιρίας ελέγχεται κα καθοδηγείται από ένα σύστημα νόμων, κανόνων και παραγόντων οι οποίοι θεσπίζονται και επιδρούν πάνω σε αυτήν. Η Aguilera (2003)αποδίδει τις λεκτικές πληροφορίες ως την μελέτη και κατανομή των δικαιωμάτων και ευθυνών που διακατέχουν οι συμμετέχοντες στην εταιρία, οι οποίοι είναι τα στελέχη, το Διοικητικό Συμβούλιο, οι μέτοχοι, ο Διευθύνων Σύμβουλος και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη όπως είναι οι εργαζόμενοι, οι προμηθευτές, οι πελάτες κ.α. Οι Shleifer και Vishny δίνουν το δικό τους στίγμα παραχωρώντας την άποψη τους από μια εντελώς διαφορετική πλευρά διατυπώνοντας ότι οι λεκτικές πληροφορίες αφορούν τον τρόπο με τον οποίο οι ιδιοκτήτες των εταιριών «προμηθευτές κεφαλαίου» караδοκούν στο να εξασφαλισθεί η μέγιστη απόδοση για τα πρόσωπό τους και για τις επενδύσεις τους. Τέλος ένας ακόμα ορισμός που έχει διατυπωθεί αναφέρει ότι οι λεκτικές πληροφορίες θα μπορούσαν να προσδιοριστούν ως ένα σύνολο δικαιωμάτων, διαδικασιών και ελέγχων που απευθύνονται εσωτερικά και εξωτερικά στο πρόσωπο της διοίκησης της εταιρίας σκοπεύοντας στην προστασία των συμφερόντων όλων των τμημάτων που περιπλέκονται στην εταιρική διακυβέρνηση.(Μουζούλας, 2003).

Απο την άλλη πλευρά όσον αφορά τους ορισμούς της στρατηγικής ο Henderson. (1989), ορίζει ότι *“στρατηγική είναι μια προσεκτική έρευνα για ένα σχέδιο δράσης που θα αναπτύξει το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της επιχείρησης και θα το επαυξήσει”* (σελ.139). Ενώ ο Porter, (1996), θεωρεί ότι η στρατηγική έχει να κάνει περισσότερο με τη ‘θέση’ που έχει η επιχείρηση στο περιβάλλον που δραστηριοποιείται καθώς επίσης και με την διαφοροποίηση των προϊόντων και των υπηρεσιών που προσφέρει στους πελάτες της, προσθέτοντας αξία σε αυτό που πραγματεύεται έναντι των ανταγωνιστών της. Κατά τον Andrews, (1971), η στρατηγική έχει να κάνει με τον σχεδιασμό των στόχων και των επιδιώξεων που θέλει μια επιχείρηση να επιτύχει μέσω των πλάνων των οποίων κάνει, κατανέμοντας έτσι τις εργασίες που πρέπει να γίνουν προκειμένου να επιτύχει τους στόχους της. Σύμφωνα με τον Chandler, (1962), η στρατηγική αναφέρεται ως τον *“καθορισμό των βασικών μακροχρόνιων στόχων και σκοπών μιας επιχείρησης, την υιοθέτηση μιας σειράς πράξεων και τον προσδιορισμό των αναγκαίων μέσων για την πραγματοποίηση αυτών των στόχων”* (σελ.13).

Με βάση τους παραπάνω ορισμούς είναι κατανοητό ότι είναι επιτακτική ανάγκη η ύπαρξη ενός ορθολογικού προγραμματισμού (rational planning) ως βασική προϋπόθεση για την διαμόρφωση της στρατηγικής μιας επιχείρησης.

Με άλλα λόγια η επιχείρηση θα πρέπει πρώτα να αξιολογεί τις συνθήκες που επικρατούν στον εσωτερικό και στο εξωτερικό της περιβάλλον και στη συνέχεια να ορίζει τους αντικειμενικούς της στόχους, να καθορίζει την αποστολή της, να επιλέγει την στρατηγική που θα ακολουθήσει για την υλοποίηση των στόχων της αλλά και για την αξιολόγησή τους. Συνεπώς και με βάση τον Γεωργακόπουλο (2006), *“ η στρατηγική περιλαμβάνει την εξισορρόπηση των δυνάμεων και των αδυναμιών του οργανισμού με τις παρουσιαζόμενες από το περιβάλλον ευκαιρίες και απειλές, ώστε να επιτευχθεί ο σκοπός της επιχείρησης ο οποίος τίθεται ανάλογα με τις αξίες, φιλοδοξίες, πιστεύω των στελεχών της.”*

1.4 ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ-ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΛΕΚΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1.4.1 Συστήματα λεκτικών πληροφοριών

Στην παράγραφο αυτή θα επισημάνουμε και θα μελετήσουμε τα σπουδαιότερα συστήματα των λεκτικών πληροφοριών τα οποία είναι το αγγλοσαξονικό σύστημα, το ηπειρωτικό σύστημα και το ιαπωνικό σύστημα. Αρχικά το αγγλοσαξονικό σύστημα χρησιμοποιείται κυρίως σε αγγλόφωνες χώρες όπως Η.Π.Α., Αγγλία, Αυστραλία. Το ηπειρωτικό εφαρμόζεται σε χώρες της Ευρώπης όπως Γερμανία, Ιταλία, Ελλάδα, Γαλλία, Ισπανία κ.α. Και τέλος το ιαπωνικό σύστημα εφαρμόζεται κυρίως στην Κορέα και στην Ιαπωνία και διαφέρει πάρα πολύ από τα άλλα δύο συστήματα. Αξίζει να σημειωθεί ότι ένα άριστο σύστημα λεκτικών πληροφοριών για όποιο και από τα τρία και αν μιλάμε βοηθάει την εταιρία στο να γίνει σε μεγαλύτερο βαθμό αξιόπιστη σε τρίτους και επιπλέον της παραχωρεί καλύτερο κριτήριο αξιολόγησης. Μελετώντας

τα τρία συστήματα θα παρατηρήσουμε πολλά κοινά σημεία αλλά και πολλές διαφορές που ευθύνονται για τον διαχωρισμό τους σε κατηγορίες. Η βασικότερη διαφορά και των τριών συστημάτων επικεντρώνεται στην ιδιοκτησιακή συγκέντρωση. Αυτή η διαφορά αποτελεί τη βάση για την δημιουργία και των υπολοίπων και αναφέρεται πιο συγκεκριμένα στο ότι ο διαχωρισμός των μετοχών και το πώς επιμερίζονται στους μετόχους οργανώνουν ολόκληρο το σύστημα. Παρακάτω θα αναλύσουμε ξεχωριστά τα τρία συστήματα. (Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011).

1.4.1.1 Αγγλοσαξονικό Σύστημα

Τα πιο γνωστά συστήματα λεκτικών πληροφοριών είναι το αγγλοσαξονικό μαζί με το ηπειρωτικό και είναι αυτά τα οποία θέτονται σε λειτουργία από τις περισσότερες χώρες του κόσμου. Κύρια σημεία αυτού του συστήματος είναι η διάσπαση των μετοχών σε μικρότερα εταιρικά μερίδια και η συγκέντρωση εξουσίας στο Διοικητικό Συμβούλιο. Σε αυτό το σύστημα μπορούμε να εντοπίσουμε ένα στοιχείο το οποίο δεν θα βρούμε στα άλλα δύο και αυτό είναι ότι δημιουργηθεί ένα συγκεκριμένο και σαφές νομικό πλέγμα λόγω των μεγάλων κεφαλαιαγορών και των μεγάλων εξαγορών που πραγματοποιούνται. Επίσης ένα προσόν που διακατέχει το σύστημα αυτό είναι η άμυνα της ιδιοκτησιακής συγκέντρωσης των μετόχων από εκείνα των δανειστών και αυτό οφείλεται στο πόσο καλά οργανωμένοι είναι οι εσωτερικοί κανονισμοί. Στις εταιρίες που έχουν ως έδρα αγγλικές χώρες, οι μέτοχοι έχουν στην κατοχή τους μικρά εταιρικά μερίδια πράγμα το οποίο οφείλεται κυρίως στη μεγάλη διασπορά που έχουν. Αν πάρουμε για παράδειγμα την αμερικάνικη εταιρία Microsoft η οποία έχει ιδρυτή τον Bill Gates αυτός κατέχει περίπου ποσοστό 8% του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου. Στα μάτια των εταιριών του ηπειρωτικού συστήματος το ποσοστό αυτό φαίνεται μικρό αλλά στον αγγλοσαξονικό κόσμο φαίνεται αρκετά μεγάλο. Σε γενικές γραμμές από την μεριά των αγγλοσαξονικών εταιριών αυτοί οι οποίοι έχουν στην κατοχή τους ποσοστό μεγαλύτερο από το 5% αποτελούν και τους κύριους μετόχους της εταιρίας και αυτοί είναι συνήθως οι θεσμικοί επενδυτές της κάθε εταιρίας (Δρυμπέτας-Λαζαρίδης, 2011). Αν κάνουμε μια μικρή ιστορική αναδρομή θα δούμε ότι οι μέτοχοι με τα μικρότερα εταιρικά μερίδια αντιμετωπίζονταν καλύτερα από τις αγγλοσαξονικές χώρες και αυτό το αποδίδουμε κυρίως στον τρόπο που έχει δομηθεί το σύστημά τους. Την ανακρίβεια του συστήματος αυτού αποτελεί από την άλλη η συγκέντρωση εξουσίας στο Διοικητικό Συμβούλιο σε συνεργασία με την ανεξαρτησία που τους δίνουν οι μέτοχοι λόγω της δομής του. Επιπλέον κύριο πρόβλημα του συστήματος αποτελεί η σύγκρουση συμφερόντων που υπάρχει ανάμεσα σε διευθυντικά στελέχη και μετόχους. Παράλληλα η μεγάλη συμμετοχή στην ιδιοκτησία των μετοχών δεν κάνει εφικτό τον ορθό έλεγχο του Διοικητικού Συμβουλίου. Επίσης η Γενική Συνέλευση των μετόχων βρίσκεται υπό τον έλεγχο άλλων δόμων εξουσίας της κάθε εταιρίας και όχι συγκεκριμένα τόσο από τους μετόχους. Όπως αναφέραμε και πριν όλα αυτά οφείλονται στην ανακρίβεια που υπάρχει. Αυτοί οι οποίοι κατέχουν τα μικρότερα εταιρικά μερίδια λόγω της αποσπώμενης θέσης τους και λόγω των χαμηλών τους

κερδών δεν δίνουν βάση στον έλεγχο της εταιρίας πράγμα το οποίο οδηγεί τις εταιρίες σε επιθετικές αγορές. Η ρευστότητα στις κεφαλαιαγορές και ανάπτυξη οφείλονται στις εξαγορές και στις συγχωνεύσεις που γίνονται πράγμα που αποτελεί και πλεονέκτημα του συστήματος, παρόλα αυτά όμως παρατηρούνται συνεχείς τροποποιήσεις στους μηχανισμούς με αποτέλεσμα να υπάρχει χαμηλή απόδοση των στελεχών των εταιριών. Συγκεκριμένα η βραχυχρόνια επένδυση αποτελεί το βασικότερο στόχο των εταιριών του αγγλοσαξονικού συστήματος.

1.4.1.2. Ηπειρωτικό Σύστημα

Το Γερμανικό και το λατινικό σύστημα για το λόγο των μικρών έως ασήμαντων διαφορών που παρουσιάζουν και λόγω των κοινών στοιχείων δόμησης τους, τα εκλαμβάνουμε και τα εξετάζουμε σαν ένα ενιαίο σύστημα το Ηπειρωτικό σύστημα. Όπως αναφέραμε και παραπάνω μαζί με το αγγλοσαξονικό αποτελούν τα πιο διαδεδομένα σε ολόκληρο τον κόσμο. Κύριο πρόβλημα του συστήματος αυτού είναι η προστασία αυτών που κατέχουν τα μικρότερα εταιρικά μερίδια. Σε αυτό το σύστημα θα συναντήσουμε ένα διαφορετικού τύπου πλέγμα το οποίο περικλείεται από μικρό αριθμό μετοχών, μεγαλομετόχους και μικρομετόχους. Όσον αφορά τους μεγαλομετόχους έχουν πολλά κίνητρα λόγω του υψηλού αριθμού μετοχών που έχουν στη διάθεσή τους όπως υψηλό ρίσκο συμμετοχής, χαμηλό κόστος και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μην υπάρχει διάσπαση κεφαλαίου. Αντίθετα στο αγγλοσαξονικό σύστημα συμβαίνει το εξής: οι μέτοχοι λόγω της πλειοψηφίας των μετοχών που τους δίνει το δικαίωμα της ψήφου έχουν την ικανότητα να ελέγχουν τις κινήσεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Το πρόβλημα που παρατηρούμε ότι εμφανίζεται αρκετές φορές σε αυτό το σύστημα είναι η δωροδοκία του Διοικητικού Συμβουλίου και των μικρομετόχων από τους έχοντες μεγαλύτερα κεφάλαια με κύριο σκοπό τους την στήριξη των συμφερόντων τους. Άλλες φορές πάλι διακρίνουμε ένα άλλο πρόβλημα τη συμμαχία που υπάρχει. Στη Ηπειρωτική Ευρώπη οι περισσότερες εισηγμένες επιχειρήσεις βρίσκονται στην κατοχή ισχυρών οικονομικά οικογενειών και αυτό τους δίνει την δυνατότητα ελέγχου του Διοικητικού Συμβουλίου και της πλειοψηφίας των μετοχών. (Εμμανουηλίδης, 2009). Το Ηπειρωτικό Σύστημα είναι ανεπτυγμένο βάση του φαινομένου των οικογενειακών επιχειρήσεων που παρατηρείται και τα μετοχικά μερίδια είναι συγκεντρωμένα στο πρόσωπο του ιδρυτή της εταιρίας. Διάφορα θετικά στοιχεία που μπορούμε να διακρίνουμε είναι ότι στις οικογενειακές επιχειρήσεις υπάρχουν κοινά οφέλη μεταξύ των μετόχων, αυτοί νοιάζονται για την επιχείρηση επίσης οι μετοχές ανατίθενται από γενιά σε γενιά και επιπλέον υπάρχουν απρόσωπα συμβόλαια μεταξύ των στελεχών που μεταφράζονται σε στενές προσωπικές σχέσεις εμπιστοσύνης. (Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011). Ο θεσμός της οικογενειακής επιχείρησης οδηγεί τις εταιρίες σε μια αόριστη επένδυση αλλά και ταυτόχρονα σε μια αόριστη δέσμευση. Το ιδιαίτερο ενδιαφέρον το οποίο ζευτλιγεται από τους μετόχους

και τα στελέχη για τις εταιρίες που διοικούν για το παρόν και για το μέλλον, φέρει θετικά αλλά και αρνητικά αποτελέσματα.

Αρχικά όσον αφορά τα θετικά αποτελέσματα έχουμε να κάνουμε με μακροχρόνιες επενδύσεις, επιχειρηματικά και στρατηγικά σχέδια για την επίτευξη στόχων αλλά και πρακτικές που μπορούν να επιφέρουν μια ισχυρή ένωση των προσώπων που λειτουργούν μέσα στην εταιρία. Εδώ είναι απαραίτητο να αναφέρουμε τους βασικότερους λόγους που καθιστούν αναγκαία την στρατηγική σε έναν οργανισμό:

1. Η στρατηγική θέτει κατευθύνσεις:

Δημιουργεί τις κατευθυντήριες γραμμές και τα πλαίσια μέσα στα οποία θα πρέπει να κινηθεί η επιχείρηση προκειμένου να φτάσει στην αποστολή της και να υλοποιήσει τους στόχους της.

2. Η στρατηγική υποστηρίζει την λήψη ομοιόμορφων αποφάσεων:

Αυτό σημαίνει ότι, όταν η στρατηγική η οποία έχει επιλεγεί είναι αποδεκτή και κατανοητή από όλους εντός της επιχείρησης, τότε όλες οι αποφάσεις οι οποίες θα λαμβάνονται θα κινούνται προς την ίδια κατεύθυνση, αφού θα επιδιώκουν την επίτευξη κοινών και συγκεκριμένων στόχων.

3. Η στρατηγική επικεντρώνεται στην συλλογική προσπάθεια και στον συντονισμό των δραστηριοτήτων:

Η στρατηγική δίνει έμφαση στην συλλογική προσπάθεια η οποία καταβάλλεται από όλους τους συμβαλλόμενους για την επίτευξη των στόχων και οι οποίοι ανήκουν σε όλα τα επίπεδα ιεραρχίας. Αυτό βοηθάει ώστε να είναι όλες οι δραστηριότητες συντονισμένες και να μην κάνει ο καθένας αυτό που θεωρεί ο ίδιος σωστό αλλά αυτό που υπαγορεύεται από τη στρατηγική.

4. Η στρατηγική ορίζει την επιχείρηση και την θέση αυτής απέναντι στον ανταγωνισμό:

Ένας ακόμη λόγος για τον οποίο η στρατηγική κρίνεται αναγκαία είναι γιατί προσδιορίζει σε κάθε οργανισμό τον χαρακτήρα και την προσωπικότητα του. Επιπροσθέτως καθορίζει και την άποψη που θα σχηματίσει το εξωτερικό του περιβάλλον, διαμορφώνοντας έτσι μια εικόνα για τον οργανισμό αυτό.

5. Η στρατηγική μειώνει την αβεβαιότητα:

Σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο οικονομικό περιβάλλον, όπου τα δεδομένα αλλάζουν συνεχώς και η αβεβαιότητα κυριαρχεί, η έλλειψη στρατηγικής θα δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο τη θέση μιας επιχείρησης και θα μπορούσε

να την οδηγήσει σε αδιέξοδο. Με την ύπαρξη όμως της στρατηγικής η επιχείρηση δραστηριοποιείται βάση μιας κοινής κατευθυντήριας γραμμής που μειώνει την αβεβαιότητα του εξωτερικού περιβάλλοντος. Μια σαφής στρατηγική δίνει τη δυνατότητα σε έναν οργανισμό να μπορεί να ξεχωρίσει μια ευκαιρία από μια απειλή, γεγονός το οποίο δεν θα ήταν εφικτό χωρίς την χρήση της στρατηγικής.

6. Η στρατηγική μπορεί να προσδώσει ένα διατηρήσιμο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα:

Για να μπορέσει κάτι τέτοιο να είναι εφικτό θα πρέπει να υπάρξει πλήρης κατανόηση και ανάλυση των μεταβλητών του εσωτερικού και εξωτερικού περιβάλλοντος της επιχείρησης, έτσι ώστε γνωρίζοντας τις αδυναμίες και τις δυνατότητες της, καθώς επίσης και τις ευκαιρίες και τις απειλές οι οποίες επικρατούν στην αγορά, να διαμορφώσει μια στρατηγική η οποία θα της προσδώσει συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της. (Παπαδάκης 1999)

Τα αρνητικά αποτελέσματα που μπορούν να προβληθούν από την αλλή πλευρά είναι η λανθασμένη και μη ορθή συμπεριφορά από την μεριά των μετόχων με υψηλό κίνδυνο παράφρασης των οικονομικών στοιχείων. Επίσης κακοδιαχείριση και μη επίτευξη των σχεδίων που έχουν τεθεί για την πραγματοποίηση των στόχων της εταιρίας ή άλλων ανήθικων γεγονότων. Παρ'όλα τα παραπάνω θετικά και αρνητικά στοιχεία ο αριθμός των επιχειρήσεων που έχει υιοθετήσει και χρησιμοποιεί αυτό το σύστημα είναι μεγάλος.

1.4.1.3. Ιαπωνικό Σύστημα

Το Ιαπωνικό σύστημα είναι διαφορετικό σε σχέση με τα άλλα δύο συστήματα που αναλύσαμε μέχρι τώρα. Στην ελληνική βιβλιογραφία δεν θα συναντήσουμε πολλές αναφορές παρά μόνο κάποια κοινά στοιχεία που έχει με το Ηπειρωτικό σύστημα. Το φαινόμενο της εμπιστοσύνης που υπάρχει από την μεριά των τραπεζών προς τις εταιρίες του Ιαπωνικού συστήματος είναι πρωτόγνωρο για τα άλλα δύο συστήματα. Το Ηπειρωτικό σύστημα έχει την βάση του σε ένα οικονομικό σύστημα μέσα στο οποίο υπάρχει μικρή κεφαλαιαγορά και χαμηλή ρευστότητα. Αυτό το σύστημα παρουσιάζει σκάνδαλα και απάτες σε χαμηλότερο βαθμό και έχει καταφέρει να επιτύχει τη εταιρική ανάπτυξη τόσο όσον αφορά τη αξία των επιχειρήσεων όσο και την ανάπτυξη ενός βιώσιμου αυτοπαραγόμενου και ευέλικτου συστήματος. (Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011). Οι σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ επιχείρησης και πελατών είναι μακροχρόνιες. Ο Διευθύνων Σύμβουλος έχει τη ευθύνη και του ελέγχου. Στο σύστημα αυτό οι τράπεζες εμφανίζονται ως «συνέταιροι» με τους υπόλοιπους μετόχους της εταιρίας, κατέχουν μεγάλο μέρος των μετοχών,

συμβουλεύουν τις εταιρίες και παράλληλα τις στηρίζουν οικονομικά. Αυτό ίσως να αποτελεί και τον κύριο λόγο που κάνει το σύστημα αυτό να φαίνεται πιο αποτελεσματικό, πιο αποδοτικό και γενικότερα πιο επιτυχημένο από τα άλλα δύο. Αξίζει να σημειωθεί επιπλέον ότι όταν κάποια εταιρία βρεθεί στην θέση της κατάρρευσης η τράπεζα βρίσκεται στο πλάι της χρηματοδοτώντας την με κεφάλαιο με σκοπό έτσι την ανάκαμψή της. Το Ιαπωνικό σύστημα έχει θέσει την βάση του στην Ιαπωνία και την Κορέα. Αν είχε τεθεί σε λειτουργία και από άλλες χώρες ίσως να μην είχε και τόσο μεγάλη επιτυχία. Όμως τα τελευταία χρόνια λόγω μιας αλλαγής στο σύστημα δόμησης είχαμε μια αστάθεια στο σύστημα και γενικότερα στις χώρες.

Συνοψίζοντας, σήμερα η Ιαπωνία έχει χαρακτηριστεί ως μια από τις ισχυρότερες χώρες του κόσμου που μπορεί να ανταγωνισθεί οποιαδήποτε άλλη. Έτσι και το Ιαπωνικό σύστημα έχει χαρακτηριστεί και το πιο σημαντικό για τα μεγάλα αποτελέσματα και την μεγάλη απόδοση που παρέχει, ακόμη και για τον ισχυρό δεσμό εμπιστοσύνης που συνδέει τράπεζες με επιχειρήσεις επιφέροντας λιγότερα οικονομικά σκάνδαλα, απάτες και διαφθορά αποσκοπώντας σε μια ισχυρή ανάπτυξη και κερδοφορία των επιχειρήσεων.

1.4.2 πρακτικές λεκτικών πληροφοριών

Οι διάφορες πρακτικές που παραθέτονται από τον τομέα των λεκτικών πληροφοριών αποτελούν μέτρα και διαδικασίες τα οποία αν εφαρμοστούν, υποστηρίζεται ότι θα επηρεάσουν και θα μεταβάλουν θετικά την αποτελεσματικότητα των λεκτικών πληροφοριών.(Λαζαρίδης-Δρυμπετας, 2011). Για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι πάνω σε αυτό θα λέγαμε ότι οι πρακτικές αυτές είναι τα στοιχεία που εφαρμόζονται στις επιχειρήσεις χωρίς επιβολή κάποιου νομοθετικού πλαισίου. Η ορθή εφαρμογή των πρακτικών αυτών 1) βελτιστοποιούν τις χρηματοοικονομικές αποδόσεις και 2) προστατεύουν σε μεγάλο βαθμό τους επενδυτές από τους διάφορους κινδύνους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μειώνονται οι πιθανότητες αποτυχίας και η εταιρία να ανεβάζει το επίπεδό της. Αναφέροντας μερικές από τις πρακτικές των λεκτικών πληροφοριών θα λέγαμε ότι είναι: Η εταιρική κοινωνική ευθύνη η διάσπαση της θέσης του Διευθύνοντα Συμβούλου, με αυτή του προέδρου που τις περισσότερες φορές συμπίπτει, η πλήρης, σωστή και αληθής πληροφόρηση των μετόχων για τις οικονομικές καταστάσεις και η προστασία των μικρομετόχων. Οι πρακτικές που μπορεί να υιοθετήσει και να εφαρμόσει μια εταιρία ποικίλουν και εξαρτώνται από τις ανάγκες και την δομή τους. Οι παραπάνω αποτελούν τις σημαντικότερες αλλά όχι και όλες.

1.4.2.1 Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη

Αρχικά ο ορισμός της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης η οποία φημίζεται και ως μια από τις «καλές πρακτικές» των εταιριών έχει αποδοθεί από τον Heal (2004).

Ο ορισμός αυτός αναφέρει ότι το πρόγραμμα των ενεργειών σχεδιάζεται και εκτελείται για να μειωθούν οι εξωτερικές επιδράσεις από την λειτουργία της επιχείρησης και η αποφυγή του κόστους διανομής κοινωνικών πόρων.(Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011).Στην πραγματικότητα παρατηρούμε ότι από την μια μεριά η εταιρική κοινωνική ευθύνη ασχολείται εξολοκλήρου με το εξωτερικό περιβάλλον μιας επιχείρησης ενώ οι λεκτικές πληροφορίες από την άλλη έχουν να κάνουν με θέματα που αφορούν το εσωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης. Η εταιρική κοινωνική ευθύνη αποτελεί αφενός ένα κομμάτι των λεκτικών πληροφοριών αλλά είναι τόσο μεγάλη η σπουδαιότητα αυτού, που αποτελεί μόνο του έναν ενιαίο κλάδο ο οποίος εξετάζεται ξεχωριστά. Δίνει βάρος κυρίως στα κοινωνικά προβλήματα της εταιρίας όπως για παράδειγμα αυτά των εργαζομένων .Η Ευρωπαϊκή Ένωση την έχει ορίσει ως μια εθελοντική δράση που διεξάγεται από την μεριά των επιχειρήσεων για μια καλύτερη κοινωνία και ένα καλύτερο περιβάλλον. Σήμερα έχει επιτευχθεί μια επιτυχείς διαμόρφωση οικολογικών πλαισίων και αυτό οφείλεται στις πιέσεις που ασκούνται από τις οικολογικές οργανώσεις στις επιχειρήσεις. Έτσι και η κοινωνία έχει δώσει ικανοποιητικά δείγματα οικολογικής συνείδησης και αυτό λόγω της μείωσης των φυσικών πόρων και των μεγάλων οικολογικών καταστροφών που έχουν γίνει. Στις πολύ μεγάλες εταιρίες υπάρχουν ξεχωριστά τμήματα αποτελούμενα από ανθρώπους που ασχολούνται και μόνο πάνω σε αυτόν το τομέα. Άλλωστε έχει αποδειχθεί ότι οι εταιρίες που κάνουν ανακύκλωση ή χρησιμοποιούν οικολογική γραφική ύλη έχουν χαμηλότερο κόστος κεφαλαίου. Παράλληλα σημαντικός είναι και ο ρόλος των φιλανθρωπικών οργανώσεων οι οποίες αυξάνουν τα ποσοστά φήμης των εταιριών δείχνοντας ένα καλύτερο και κοινωνικά ευαίσθητο προφίλ που πολλές φορές αυτό αποδίδει αύξηση των πωλήσεων της π.χ. εταιρίες οι οποίες έχουν το αίσθημα της οικολογικής συνείδησης και προφίλ φιλανθρωπικού χαρακτήρα παρουσιάζουν διαφορετικές οικονομικές καταστάσεις σε αντίθεση με αυτές που δεν δείχνουν κανένα ενδιαφέρον.(Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011).

1.4.2.2. Ταύτιση Ρόλων Προέδρου-Διευθύνοντα Συμβούλου

Στο εσωτερικό περιβάλλον των εταιριών ο ρόλος του προέδρου και του διευθύνοντα συμβούλου αποτελούν τις δύο πιο σημαντικές θέσεις εξουσίας που λειτουργούν μέσα σε αυτό. Όλες οι πρακτικές των λεκτικών πληροφοριών δεν καταλύονται από κάποιο νομικό πλαίσιο δηλαδή δεν είναι θεσμοθετημένες από το νόμο αλλά δρουν σε μη θεσμοθετημένα κείμενα. Οι λειτουργίες που παρέχει ο ρόλος του προέδρου είναι η παρακολούθηση των εκτελεστικών μελών, ο έλεγχος της λειτουργίας του διοικητικού συμβουλίου και επιπλέον πολλές φορές αναλαμβάνει και εκτελεστικές αρμοδιότητες με αποτέλεσμα να μην γίνετε σωστά ο έλεγχος. Από την άλλη ο ρόλος του διευθύνοντα συμβούλου είναι και αυτός εξίσου σημαντικός αφού αποτελεί ηγετική μορφή για την εταιρία δίνοντας συμβουλές, εμπνέοντας εμπιστοσύνη και δίνοντας σωστές κατευθύνσεις σε όλο το προσωπικό της εταιρίας. Αν κάνουμε μια μικρή ιστορική αναδρομή θα δούμε ότι υπάρχουν εγγεγραμμένες θεωρίες που έχουν να κάνουν με την θετική και την αρνητική αποδοτικότητα της

ταύτισης των δύο ρόλων. Ανά τα χρόνια έχουν πραγματοποιηθεί έρευνες από πολλούς οικονομολόγους οι οποίες άλλες είχαν ως αποτέλεσμα την αύξηση της αποδοτικότητας, άλλες μείωση αυτής και άλλες ενώ αυξάνονταν κάποιος δείκτης παρατηρούνταν ταυτόχρονα μείωση κάποιου άλλου. Οι έρευνες που έχουν πραγματοποιηθεί όσον αφορά αυτό το ανεξήγητο κατά τη γνώμη μας πρόβλημα γιατί δεν έχει αποδοθεί ακόμη κάποια συγκεκριμένη άποψη που να διευκρινίζει την θετική ή την αρνητική πλευρά του προβλήματος αυτού είναι μεγάλος και έχει προβληματίσει πολλούς επιστήμονες. Την σημερινή εποχή οι περισσότερες μεγάλες επιχειρήσεις πάσχουν στον τομέα της λήψης των αποφάσεων για το λόγο του ότι υπάρχει ταύτιση προσώπων μεταξύ προέδρου και διευθύνοντα συμβούλου, άλλες πάλι έχουν αυξήσει την αποδοτικότητα τους.

Συνοπτικά κατά την γνώμη μας θα λέγαμε ότι είτε στην μια είτε στην άλλη περίπτωση της ταύτισης των δύο ρόλων η αύξηση της αποδοτικότητας επιτυγχάνεται αν εκτελεσθούν σωστά οι ρόλοι. Δηλαδή με λίγα λόγια ο διευθύνων σύμβουλος πρέπει να ασκεί έλεγχο και ηγεσία στο πρόσωπο της εταιρίας χωρίς να δημιουργεί προβλήματα που έχουν να κάνουν με το προσωπικό του συμφέρον και από την άλλη ο πρόεδρος να εκτελεί τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί. Έτσι με την σωστή διοίκηση και τον σωστό έλεγχο θα επιτυγχάνεται συνεχώς αύξηση της αποδοτικότητας.

1.5 ΔΟΜΕΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

1.5.1.Γενική Συνέλευση (General Assembly)

Η γενική συνέλευση βρίσκεται στην κορυφή της διοικητικής και της ελεγκτικής πυραμίδας μέσα σε μια εταιρία. Μέσα από την γενική συνέλευση διεξάγεται η λήψη των αποφάσεων που έχουν να κάνουν με την επιλογή του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών. Αυτή είναι αποτελούμενη από τους μετόχους της εταιρίας και η ψηφοφορία διεξάγεται με βάση τον αριθμό των μετοχών τους. Σε κάποιες εταιρίες η διαδικασία της ψηφοφορίας γίνεται κάπως διαφορετικά:1)με βάση την ιδιότητα του μετόχου δηλαδή ένας μέτοχος μια ψήφος,2)με βάση τον αριθμό των μετοχών δηλαδή μια μετοχή μια ψήφος. Ανάλογα την πολιτική της κάθε εταιρίας ακολουθείται η κατάλληλη διαδικασία εκλογής η οποία προβλέπεται και στο καταστατικό της, καθώς και όλοι έχουν το δικαίωμα να ψηφίσουν και να ψηφιστούν. Η γενική συνέλευση μπορεί να διεξάγεται με την παρουσία διαφορετικών προσώπων κάθε φορά, τα οποία δεν είναι αναγκαίο να έχουν εξειδικευμένες γνώσεις για να λάβουν μέρος στη διεξαγωγή αυτή. Υπάρχει κάτι όμως το οποίο είναι απαραίτητο και αυτό είναι ότι θα πρέπει να υπάρχει συμμετοχή των 2/3 του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου έτσι ώστε να θεωρηθούν έγκυρες οι συνεδριάσεις για την λήψη σημαντικών αποφάσεων. Σε μια διεξαγωγή ψηφοφορίας υπάρχει έντονο το στοιχείο της μυστικότητας των επιλόγων των μετόχων φέρνοντας ως αποτέλεσμα στην επιφάνεια ένα νέο πρόβλημα αυτό της δημιουργίας διαφόρων συμμαχιών και επιπλέον παρατηρείται άσκηση

επιρροής από τους μεγαλομετόχους στους μικρομετόχους που αυτό φέρει αρνητικές συνέπειες σε μια επιχείρηση.

Μερικές από τις σημαντικές αρμοδιότητες της γενικής συνέλευσης είναι η έγκριση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, είναι η μόνη που αποφασίζει για την τροποποίηση του καταστατικού, την μείωση ή αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, την διάθεση των καθαρών κερδών της επιχείρησης και γενικά για την ζωή και την λειτουργία αυτής. Οι συνεδριάσεις διεξάγονται μια φορά τον χρόνο και πάντοτε το πρώτο εξάμηνο από την λήξη της χρήσης (άρθρο 10 Ν.2190/20) και όποτε κριθεί απαραίτητο από το διοικητικό συμβούλιο καλείται έκτακτη συνεδρίαση. Η ανακοίνωση των συνεδριάσεων γίνεται 10 μέρες πριν στο ΦΕΚ των Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και 20 μέρες πριν σε πολιτική καθημερινή εφημερίδα. Η γενική συνέλευση επηρεάζεται από τον θεσμό των λεκτικών πληροφοριών και τα προβλήματα των εταιριών και είναι λογικό αφού οι λεκτικές πληροφορίες αποτελούν τον πιο σημαντικό τομέα της επιχείρησης.

1.5.2. Διοικητικό Συμβούλιο (Council Management)

Το διοικητικό συμβούλιο το οποίο ψηφίζεται από την γενική συνέλευση φέρει ευθύνη για την επίβλεψη της εταιρίας σε καθημερινή βάση και αποτελεί μια αποτελεσματική πρακτική των λεκτικών πληροφοριών ρόλος του διοικητικού συμβουλίου εξελίσσεται μέσα από την λήψη των αποφάσεων για την πλειοψηφία των θεμάτων που αφορούν την επιχείρηση εκτός από αυτά που εγκρίνονται από την γενική συνέλευση. Κύριο στόχο του διοικητικού συμβουλίου αποτελεί η προστασία των συμφερόντων των μετόχων καθώς και η ομαλή λειτουργία της επιχείρησης. Επιπλέον υπάρχει ένα νομικό πλαίσιο το οποίο είναι αρμόδιο για την διάκριση των μελών σε εκτελεστικά και μη εκτελεστικά. (Μουζούλας, 2003). Παρά την παρατήρηση του κύριου Μουζούλα για τις λεκτικές πληροφορίες όπου αναγράφονται και στο βιβλίο του οι απόψεις σχετικά με τη δομή του διοικητικού συμβουλίου, είναι πολλαπλές και πιο συγκεκριμένες για τον αριθμό των ανεξάρτητων, εκτελεστικών και μη εκτελεστικών μελών. Ανάμεσα στα μέλη μιας εταιρίας πρέπει να υπάρχει το στοιχείο της ισορροπίας για να επιτευχθεί καλύτερη απόδοση, και τα καθήκοντα κάθε μέλους καθορίζονται από το διοικητικό συμβούλιο και «σφραγίζονται» από την γενική συνέλευση. Παράλληλα ο αριθμός των μελών παίζει πολύ σημαντικό ρόλο αφού από την μια δεν πρέπει να είναι πολύ μεγάλος ώστε να αποφεύγονται οι συγκρούσεις μεταξύ τους και από την άλλη δεν πρέπει να είναι πολύ μικρός για το λόγο του ότι πρέπει να υπάρχουν όσο το δυνατόν περισσότερες απόψεις πάνω σε θέματα. Παρόλα αυτά όμως πρέπει να υπάρχει ανεξαρτησία στο διοικητικό συμβούλιο την οποία αναλαμβάνουν τα μη εκτελεστικά μέλη. Η προσέλευση των μη εκτελεστικών μελών στην εταιρία δεν είναι καθημερινή για το λόγο αυτό η θέση τους πρέπει να είναι ανεξάρτητη.

Το διοικητικό συμβούλιο και ένας ελάχιστος αριθμός συνεδριάσεων αποτελούν τα δύο κύρια στοιχεία που πρέπει να τηρούν όλες οι επιχειρήσεις ανεξαρτήτου μορφής και αντικειμένου. Έχει παρατηρηθεί ότι οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν κάνει πλέον κομμάτι του εαυτού τους το ρόλο του διοικητικού συμβουλίου παραβλέποντας ότι επιβάλλεται από το νόμο και έχοντας στην κατοχή τους περισσότερα μέλη από αυτά που προβλέπει η νομοθεσία.

Συνοψίζοντας με λίγα λόγια το διοικητικό συμβούλιο αποτελεί πυλώνα για την πορεία της εταιρίας, για τις συνεδριάσεις σημαντικών ζητημάτων και βοηθάει στον περιορισμό του προβλήματος της αντιπροσώπευσης.

1.5.2.1.Εκτελεστικά Μέλη (Executive Members)

Τα εκτελεστικά μέλη είναι αυτά που ασχολούνται κυρίως με θέματα και υποθέσεις της διοίκησης που εμφανίζονται καθημερινά μέσα στην επιχείρηση, αποτελώντας τα σημαντικότερα στελέχη της και έχοντας την ευθύνη της διαχείρισης της. Επίσης η παρουσία τους είναι καθημερινή μέσα σε αυτές ελέγχοντας καλύτερα έτσι θέματα που αφορούν την διοίκηση, έχοντας καλύτερη ενημέρωση σχετικά με τις υποθέσεις που εμφανίζονται και γενικά μια καλύτερη οπτική όσον αφορά την πληροφόρηση. Τέλος σε περίπτωση που το διοικητικό συμβούλιο δώσει εντολή, τα εκτελεστικά μέλη θα πρέπει να υπακούουν στα μη εκτελεστικά μέλη και να αναφέρονται σε αυτά.

1.5.2.2 Μη Εκτελεστικά Μέλη (Non-Executive Members)

Τα μη εκτελεστικά μέλη «σηκώνουν το βάρος» της ευθύνης όλων των ζητημάτων που απασχολούν την διοίκηση. Αυτά είναι πρόσωπα με κοινωνικό κύρος, αντικειμενική κρίση και ιδιαίτερη επαγγελματική πείρα, συμμετέχοντας σε όλα τα θέματα που αφορούν την εταιρία αλλά παράλληλα εποπτεύοντας τα εκτελεστικά μέλη μπορώντας έτσι να κατευθύνουν και να συμβουλεύουν το διοικητικό συμβούλιο. Η γνώμη τους είναι ανεξάρτητη από των υπολοίπων και θεμελιώνουν τις σχέσεις μεταξύ των μελών. Τα μη εκτελεστικά μέλη είναι επίσης υπεύθυνα και υποχρεωμένα να κατευθύνουν τα εκτελεστικά μέλη για την αντιμετώπιση διαφόρων υποθέσεων αλλά συγχρόνως και να τα επιβλέπουν.(Μουζούλας, 2003).Ο κίνδυνος απομάκρυνσης τους και ο αποκλεισμός τους από την σωστή πληροφόρηση των εταιρικών ζητημάτων, είναι μεγάλος με συνέπεια η κατεύθυνση που θα δίνεται στο διοικητικό συμβούλιο να μην είναι επαρκής. Όλο αυτό οφείλεται στη μη καθημερινή προσέλευση τους στην εταιρία. Από την άλλη η καθημερινή είσοδός τους στην εταιρία μπορεί να μετατρέψει τον ρόλο τους σε εκτελεστικά μέλη που καμιά φορά βέβαια αυτό κρίνεται απαραίτητο. Τέλος η ισορροπία και η σωστή κατεύθυνση των ζητημάτων επιτυγχάνονται με την συχνή εποπτεία που αφορά θέματα της εταιρίας.

1.5.2.3. Ανεξάρτητα Μη Εκτελεστικά Μέλη (Independent Non-Executive Members)

Ξεκινώντας, ανεξάρτητα μη εκτελεστικά μέλη είναι εκείνα τα οποία δεν έχουν στην κατοχή τους μετοχές άνω του 5% της εταιρίας ή κάποιας θυγατρικής της ,που δεν είναι εκτελεστικά διευθυντικά στελέχη θυγατρικής εταιρίας και που δεν έχουν συγγένεια μέχρι 2^{ου} βαθμού με τον μέτοχο που ελέγχει την πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου. Από εδώ φαίνεται ότι θα πρέπει να είναι ανεξάρτητα και η ανεξαρτησία τους αυτή παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στις λειτουργίες του διοικητικού συμβουλίου και στις αποφάσεις που λαμβάνονται και τέλος παίρνουν από την κρίση ικανότητας του διοικητικού συμβουλίου πρώτου αναλάβουν ευθύνες.

1.5.3. Επιτροπή ελέγχου (Control Commission)

Βάση του νομικού πλαισίου (Ν.3693/08) όλες οι εταιρίες οι οποίες είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο υποβάλλεται να έχουν επιτροπή ελέγχου. Η επιτροπή ελέγχου αποτελείται από τουλάχιστον δύο μη εκτελεστικά μέλη. Το μη εκτελεστικό μέλος της επιτροπής πρέπει να καταρτίζεται από επαρκής γνώσεις πάνω στην λογιστική και την εκλεκτική και το άλλο μη εκτελεστικό μέλος να είναι οργάνου διοίκησης της επιχείρησης. Η επιτροπή ελέγχου συνεδριάζει τουλάχιστον τέσσερις φορές το χρόνο μετά από πρόσκληση του προέδρου της επιτροπής. Επίσης εκλέγεται και από το διοικητικό συμβούλιο από όπου λαμβάνει και την εξουσία της και έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα και για αυτό το λόγο οι αρμοδιότητες και οι ευθύνες της είναι αυξημένες. Παρακάτω θα δούμε μερικές από τις αρμοδιότητες και τις ευθύνες της επιτροπής:

- Είναι αρμόδια για την συχνή επανεξέταση της οργάνωσης των δραστηριοτήτων της επιχείρησης και είναι υποχρεωμένη να διαπιστώσει αν τα στοιχεία είναι επαρκή ή όχι. Σε περίπτωση που παρατηρηθεί μη καλή οργάνωση η επιτροπή πρέπει να αναφέρει τις αδυναμίες που εντοπίστηκαν κατά την εξέταση και να προτείνει λύσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων.
 - Είναι αρμόδια για την παρακολούθηση του εσωτερικού ελέγχου της εταιρίας. Η επιτροπή παρακολουθεί την πολιτική και την στρατηγική που ακολουθούν και εφαρμόζουν οι εταιρίες και φέρει λόγο για το αν οι ελεγκτές έχουν στη διάθεση τους τα κατάλληλα μέσα για την απόκτηση πληροφοριών έτσι ώστε να καταφέρουν να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους. Σε αυτό το σημείο αναφερόμαστε στην επιλογή της στρατηγικής η οποία γίνεται με βάση κάποιους παράγοντες καθοριστικής σημασίας, οι οποίοι είναι:
1. **Η δημιουργία στρατηγικών επιλογών**: Αποτελεί την πρώτη φάση για την επιλογή της στρατηγικής και αφορά τους στόχους οι οποίοι τίθενται και την στρατηγική ή τις στρατηγικές οι οποίες προτάσσονται να ακολουθήσει η επιχείρηση για την επίτευξη των στόχων της.

2. **Αξιολόγηση των στρατηγικών προτάσεων:** Μετά τις προτάσεις των στρατηγικών επιλογών ακολουθεί η αξιολόγηση αυτών, δηλαδή τα υπέρ και τα κατά των στρατηγικών αυτών και κατά πόσο αυτές θα συμβάλλουν στο επιθυμητό αποτέλεσμα το οποίο επιδιώκουν οι διοικούντες. Ένα μέτρο αξιολόγησης μιας στρατηγικής είναι η καταλληλότητα της στις νέες συνθήκες οι οποίες διαμορφώνονται στο εσωτερικό και στο εξωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης. Άλλο μέτρο αξιολόγησης αποτελεί η δυνατότητα εκμετάλλευσης κατά τον καλύτερο τρόπο των ευκαιριών που παρουσιάζονται στο εξωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης. Τέλος, ένα άλλο εξίσου σημαντικό στοιχείο για την αξιολόγηση της στρατηγικής αποτελεί η δυνατότητα πραγματοποίησης της από την επιχείρηση.

3. **Επιλογή της στρατηγικής:** Η επιλογή μπορεί να αφορά περισσότερες από μια στρατηγικές ανάλογα με τους στόχους της επιχείρησης. Η στρατηγική αυτή ή οι στρατηγικές θα αποτελέσουν τη βάση για να πορευτεί η οικονομική μονάδα για την επίτευξη των στόχων της. (Huff, Huff and Thomas, 1994).

- Υπάρχει συνεργασία μεταξύ ατόμων του εσωτερικού ελέγχου και αυτής για την οργάνωση του ετήσιου προγράμματος ελέγχου και της στρατηγικής όπου διακρίνονται υψηλοί επιχειρηματικοί κίνδυνοι. Αυτό σημαίνει ότι στο στάδιο αυτό, οι στρατηγικές προτάσεις μετά τη θεωρητική τους προσέγγιση, περνάνε στην πράξη, παίρνοντας “σάρκα και οστά” εντός της επιχείρησης. Αυτό σημαίνει τα παρακάτω:

1. **Σχεδιασμός των συντελεστών παραγωγής:** Δηλαδή ποιοι συντελεστές παραγωγής είναι απαραίτητοι για την στρατηγική που έχει επιλεγεί. Σε περίπτωση που έχουμε επάρκεια συντελεστών, θα πρέπει να αποφασιστεί ποιοι θα χρησιμοποιηθούν στην παραγωγική διαδικασία, ενώ σε περίπτωση ανεπάρκειας, θα πρέπει να αναζητηθούν τρόποι απόκτησης τους.

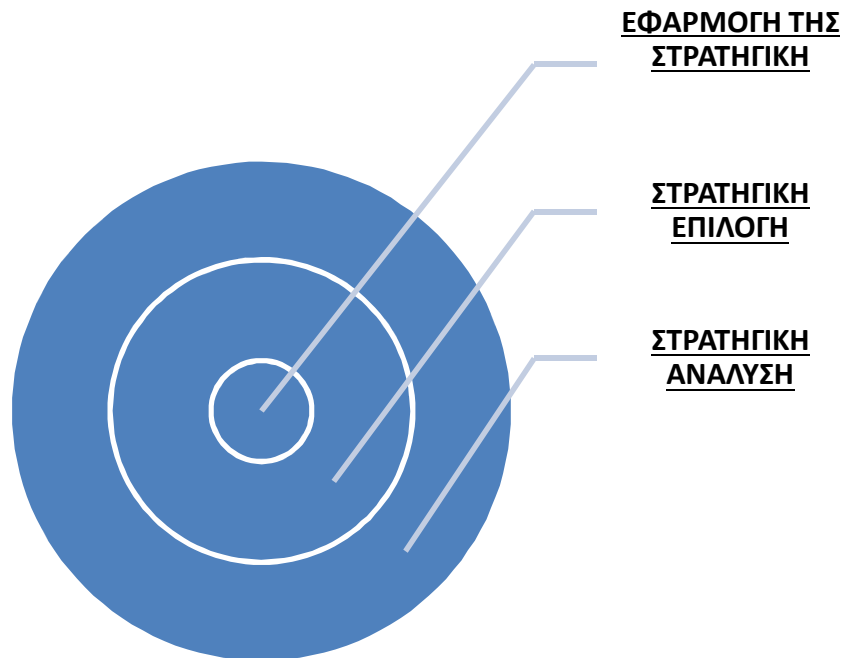
2. **Πιθανές αλλαγές στην οργανωτική δομή της επιχείρησης:** Δηλαδή τις πιθανές αλλαγές οι οποίες πρέπει να γίνουν στο οργανόγραμμα της επιχείρησης με βάση τη στρατηγική, όπως για παράδειγμα συγχωνεύσεις τμημάτων, μετακινήσεις προσωπικού κλπ.

3. **Προσαρμογή των υπαρχόντων συστημάτων διοίκησης:** Όπως δηλώνει και ο τίτλος, σχετίζεται με την προσαρμογή των συστημάτων διοίκησης της παραγωγικής διαδικασίας, του ελέγχου του προσωπικού, των πληροφοριακών συστημάτων της επιχείρησης και του συστήματος ελέγχου της αποδοτικότητας του προσωπικού.

4. **Επιβολή στρατηγικής αλλαγής:** Αναφέρεται στην αναδυόμενη στρατηγική η οποία μπορεί να προκύψει κατά την διάρκεια της εφαρμογής της ήδη υπάρχουσας στρατηγικής και η οποία θα πρέπει να υιοθετηθεί προκειμένου να μην υπάρξει απόκλιση από τον στόχο. Αυτό

βέβαια σημαίνει ότι τα στελέχη της επιχείρησης θα πρέπει να βρουν τους μηχανισμούς που χρειάζονται για την επιβολή μιας νέας στρατηγικής. (Huff, Huff and Thomas, 1994).

Στο διάγραμμα που ακολουθεί απεικονίζονται τα στάδια του στρατηγικού μάνατζμεντ:

- Συνεργάζεται παράλληλα με την διεύθυνση του εσωτερικού ελέγχου, την διοίκηση και τον διευθύνοντα σύμβουλο και πρέπει να βρίσκεται σε συνεχή επαφή μαζί τους για την σωστή εφαρμογή του εσωτερικού ελέγχου μέσα στην εταιρία.
- Επιβλέπει την συμμετοχή του επικεφαλής του τμήματος του εσωτερικού ελέγχου για διάφορα θέματα συζητώντας τα, με την διοίκηση.
- Είναι υπεύθυνη για τα πορίσματα που έχει αναρτήσει η διεύθυνση του εσωτερικού ελέγχου τα οποία και πρέπει να συζητά με την διοίκηση του κάθε τμήματος που συμμετείχε στην εισήγηση αυτή.
- Εξετάζει την απόδοση των εξωτερικών ελέγχων, παρακολουθεί την παροχή επιπρόσθετων υπηρεσιών από το γραφείο των εξωτερικών ελεγκτών, επιβλέπει την πρόσληψη και την ανεξαρτησία αυτών και το αναφέρει αν κρίνεται απαραίτητο στο διοικητικό συμβούλιο. Τέλος είναι αρμόδια στο να εξετάζει την έκθεση ελέγχου αφού συνταχθεί από τους εξωτερικούς ελεγκτές, στην οποία αναφέρονται σφάλματα που εντοπίστηκαν στην εταιρία.

1.5.3.1.Βασικές Αρχές Της Επιτροπής Ελέγχου (Fundamentals of the Audit Committee)

Η γενική συνέλευση των μετόχων αποτελεί την βάση για την λειτουργία της επιτροπής ελέγχου η οποία στηρίζεται σε κάποιες βασικές αρχές. Το διοικητικό συμβούλιο αποτελεί υπόλογο αφού πρέπει πρώτα να εγγυηθεί ότι τα μέλη της επιτροπής πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για ένα μέλος της επιτροπής και ότι έχουν χρηματοοικονομικές γνώσεις. Ένα τέτοιο μέλος φέρει ικανοποιητική απόδοση στον έλεγχο που διεξάγει όταν είναι καλά πληροφορημένο, πολύ προσεκτικό αλλά και αποτελεσματικός επόπτης της διαδικασίας κατάρτισης των χρηματοοικονομικών εκθέσεων. Όμως το πιο σημαντικό χαρακτηριστικό του κάθε μέλους της επιτροπής πρέπει να έχει την αντίσταση στις θέσεις της διοίκησης όταν αυτό είναι απαραίτητο και όταν αυτό υπερασπίζετε συμφέροντα του οργανισμού.(Καζαντζή, 2006).

1.5.4.Διευθύνων Σύμβουλος (Managing Director)

Σπουδαιότατος εμφανίζεται ο ρόλος του διευθύνων συμβούλου τόσο αφού θα μπορούσαμε να τον χαρακτηρίσουμε και ως ρόλο «κλειδί» μέσα σε μια επιχείρηση. Ο διευθύνων σύμβουλος διαδραματίζει το ρόλο του ηγέτη της εταιρίας αυτόν που με τις πρωτοβουλίες, τις συμβουλές και την σωστή καθοδήγηση κατευθύνει τους πάντες και τα πάντα μέσα σε αυτήν. Τα πρόσωπα αυτού του ρόλου είναι άτομα με φήμη, κύρος και επιστημονικές γνώσεις πάνω σε θέματα που αφορούν την οικονομία και όχι μόνο. Επίσης είναι υποχρεωμένος να κατέχει γνώσεις πάνω σε θέματα χρηματοοικονομικά(finance),στρατηγικές αποζημίωσης(compensation)και επιχειρηματική στρατηγική(business strategy).Στο σημείο αυτό αξίζει να πραγματοποιήσουμε μια μικρή ανάλυση όσον αφορά την επιχειρηματική στρατηγική. Σκοπός της ανάλυσης είναι η διαμόρφωση της εικόνας της επιχείρησης, για τους παράγοντες οι οποίοι επιδρούν στην παρούσα και στην μελλοντική της πορεία, προκειμένου να επιλεγεί η σωστή στρατηγική, η οποία θα οδηγήσει τη διοίκηση την υλοποίηση των στόχων της. Οι παράγοντες οι οποίοι επιδρούν στην πορεία της επιχείρησης είναι οι παρακάτω:

1. **Το Περιβάλλον:** Με τον όρο περιβάλλον εννοείται το εξωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης, στο οποίο ανήκουν οι ανταγωνιστές της, οι πελάτες της, οι προμηθευτές της, οι διάφοροι επενδυτές και γενικά όλο το οικονομικό κύκλωμα στο οποίο ανήκει και δραστηριοποιείται μια επιχείρηση.
2. **Οι δυνατότητες της:** Στην κατηγορία αυτή ανήκουν οι παράγοντες οι οποίοι αφορούν το εσωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης και αναφέρονται στις δυνατότητες και στις αδυναμίες που έχει ένας οικονομικός οργανισμός, δηλαδή το συγκριτικό του πλεονέκτημα σε σχέση με τον ανταγωνισμό. Αναλύοντας το εσωτερικό περιβάλλον της

επιχείρησης, μπορεί κάποιος να έχει μια πλήρη εικόνα για το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα το οποίο διαθέτει η επιχείρηση αυτή απέναντι στους ανταγωνιστές της.

3. **Οι προσδοκίες:** Οι προσδοκίες που έχουν οι διοικούντες μιας επιχείρησης είναι πολύ σημαντικές, διότι επηρεάζουν σημαντικά την στρατηγική που τελικά θα επιλέξουν.
4. **Η κουλτούρα:** Αναφέρεται στα πιστεύω των στελεχών μιας επιχείρησης, για το πώς δηλαδή αυτά αντιλαμβάνονται τα πράγματα και για το πώς οι πεποιθήσεις τους αυτές μπορούν να επηρεάσουν τις στρατηγικές τους επιλογές (Huff, Huff and Thomas, 1994).

Όλο αυτό φέρει σαν αποτέλεσμα μια ισχυρή «εξωτερική» προσωπικότητα του διευθύνοντα συμβούλου αφού τα πρόσωπα που αναλαμβάνουν το ρόλο αυτό υποβάλλονται σε πολλές εξετάσεις «τεστ» και είναι υποχρεωμένα όπως προαναφέραμε να κατέχουν πολλές επιστημονικές γνώσεις κυρίως πάνω σε θέματα χρηματοοικονομικά. Ο διευθύνων σύμβουλος εκλέγεται από το διοικητικό συμβούλιο από το οποίο παίρνει και την εξουσιοδότηση για την οποιαδήποτε εκπροσώπηση του (Λαζαρίδης, 2011). Τα πρόσωπα αυτά μπορούν πολύ άνετα να πετύχουν κάθε σκέψη και επιθυμία τους μέσα στην εταιρία αφού ως ηγέτες εμπνέουν απεριόριστη εμπιστοσύνη σε όλο το προσωπικό της επιχείρησης και επιπλέον εμφανίζονται ισχυρογνώμονες και πολύ πειστικοί. Παράλληλα είναι υπεύθυνοι για την καθημερινή οργάνωση και διαχείριση των εργασιών μέσα στην εταιρία και θα πρέπει να εξωτερικεύει μια ανάλογη συμπεριφορά προς το προσωπικό έτσι ώστε να αποφεύγει τυχόν συγκρούσεις μαζί τους και τέλος πρέπει να φροντίζει ώστε οι μέτοχοι να ενημερώνονται κατάλληλα από το προσωπικό πάνω σε θέματα που τους αφορούν (Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011).

1.5.5 Συμμέτοχοι-Ενδιαφερόμενα Μέρη (Partakers-Stakeholder Engagement)

Ως συμμέτοχους συναντάμε συχνά τους αναφερόμενους ως κοινωνικούς εταίρους, τους κοινωνικούς μετόχους, τα ενδιαφερόμενα μέρη και τις ομάδες ενδιαφερομένων. Στο σημείο αυτό ο ορισμός που δίνεται στον όρο συμμέτοχοι είναι: Όλοι όσοι επηρεάζονται από το σύνολο των δραστηριοτήτων ενός οργανισμού όπως π.χ. μια εταιρία. Περισσότερο στις επιχειρήσεις η λογιστική και γενικότερα τα οικονομικά θέματα έχουν διασπαστεί σε ποικίλες ομάδες. Αυτές οι ομάδες των ενδιαφερομένων με τους οποίους έχουν να κάνουν θέματα οικονομικών καταστάσεων ονομάζονται συμμέτοχοι. Ο όρος ενδιαφερόμενο μέρος αρχικά εμφανίστηκε το 1963 σε ένα εσωτερικό υπόμνημα του Stanford Research Institute. (Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011).

1.5.5.1 Θεωρία Ενδιαφερόμενων Μερών (Stakeholder Theory)

Η θεωρία των ενδιαφερόμενων μερών αποτελεί την δεύτερη πιο σημαντική στον τομέα των λεκτικών πληροφοριών. Αυτή η θεωρία ασχολείται κυρίως με την σχέση μεταξύ των εταιριών και του περιβάλλοντος είτε αυτό είναι εσωτερικό είτε είναι εξωτερικό. Η σχέση ανάμεσα σε εταιρίες και περιβάλλον παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στην πορεία και την εξέλιξη των εταιριών. Υπάρχουν άπειρα παραδείγματα για το ότι οι συνέπειες που είχαν οι εταιρίες για λόγους αδιαφορίας για το περιβάλλον ήταν αρνητικές. Στην πορεία ανάλυσης της βιβλιογραφίας παρατηρούμε ότι πολλοί οικονομολόγοι υποστηρίζουν ότι η θεωρία των ενδιαφερόμενων μερών μπορεί να λύσει το θέμα της αντιπροσώπευσης. Οι Frank και Mayer, (1994) κάνουν διαχωρισμό των ενδιαφερόμενων μερών σε εσωτερικά (μεγαλομέτοχοι) και εξωτερικά (επαγγελματικά στελέχη) και ανάλογα με την επίδραση τους κατηγοριοποίησαν και τα συστήματα των λεκτικών πληροφοριών. (Λαζαρίδης-Δρυμπέτας, 2011)

1.6 ΕΡΕΥΝΑ GRANT THORNTON 2007-2011

Βάση της έρευνας που πραγματοποιήθηκε από τον Grant Thornton οδηγήθηκαμε στο συμπέρασμα ότι οι ελληνικές εισηγμένες επιχειρήσεις δεν έχουν εμπεδώσει ακόμα την σπουδαιότητα των λεκτικών πληροφοριών. Το 2007 ο αριθμός των εισηγμένων επιχειρήσεων που είχαν υιοθετήσει κάποιο από τα συστήματα των λεκτικών πληροφοριών ήταν μικρός. Το 2010 δεν υπήρξαν αλλαγές στο νόμο Ν.3873/2002 ο οποίος υποχρεώνει τις εισηγμένες εταιρίες να εφαρμόσουν κάποιο από τα συστήματα αυτά. Ο παραπάνω νόμος δεν αναφέρει κάποιο συγκεκριμένο πρότυπο γι'αυτό ο σύνδεσμος επιχειρήσεων και βιομηχάνων δημιούργησε έναν κώδικα λεκτικών πληροφοριών. Έπειτα αρκετές εταιρίες ακολούθησαν τον κώδικα αυτόν, άλλες δημιούργησαν από μόνες τους κάποιο άλλο κώδικα και άλλες επέλεξαν να ακολουθήσουν ένα διεθνές πρόγραμμα. Επίσης στην έρευνά μας παρατηρήθηκε ότι οι θέσεις των διοικητικών συμβουλίων απαρτίζεται κυρίως από άνδρες χωρίς έτσι να δίνεται η ευκαιρία στις γυναίκες να αναλαμβάνουν υψηλόβαθμες θέσεις. Το 2007 ο μέγιστος αριθμός των μελών του διοικητικού συμβουλίου ήταν 13 ενώ το 2011 ήταν 15. Ο αριθμός των του διοικητικού συμβουλίου δεν αυξάνονταν με αποτέλεσμα το 2011 το 32% των μικρομεσαίων επιχειρήσεων είχαν διοικητικό συμβούλιο με 7 μέλη αριθμός κάτω του επιτρεπόμενου ορίου. Πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος το 2007 αποτελούν το ίδιο πρόσωπο σε ποσοστό ύψους 40% ενώ το 2011 το ποσοστό αυτό μειώθηκε κατά 2%. Επίσης στο 76% των εταιριών όπου ο πρόεδρος και ο διευθύνων σύμβουλος δεν αποτελούν το ίδιο άτομο, ο πρόεδρος παίζει δύο ρόλους αφού έχει και εκτελεστικές αρμοδιότητες. Ο κώδικας λεκτικών πληροφοριών αναφέρει στην περίπτωση αυτή ότι πρέπει να οριστεί αντιπρόεδρος, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει στις περισσότερες εταιρίες. Μόνο το 7% των ελληνικών εταιριών τηρεί την θέση του αντιπροέδρου που τις περισσότερες φορές πρόεδρος και αντιπρόεδρος είναι συγγενικά πρόσωπα. Επιπλέον πρέπει να σημειωθεί ότι ο αριθμός των ανεξάρτητων μη εκτελεστικών μελών το 2007 είχε σημαντική αύξηση αφού το 97% των επιχειρήσεων

τηρούσαν τον προβλεπόμενο αριθμό των μελών αυτών ενώ το 2011 το 18% των επιχειρήσεων είχε συμπεριλάβει στο διοικητικό συμβούλιο παραπάνω μέλη από τον προκαθορισμένο αριθμό που προτείνεται.

Συνοψίζοντας καταλήγουμε στο ότι ελάχιστος είναι ο αριθμός των εταιριών που έχουν εμπεδώσει τον σκοπό και την σημαντικότητα της παρουσίας των ανεξάρτητων μελών μέσα σε αυτές ενώ οι περισσότερες βασίζονται στο «λόγο» του νόμου. Όλες οι εισηγμένες εταιρίες έχουν δημιουργήσει επιτροπή ελέγχου και είναι υποχρεωμένες γι'αυτό έτσι ώστε να μπορούν να διαπραγματεύονται τις μετοχές τους στο χρηματιστήριο. Τέλος δεν έχει διαπιστωθεί ακόμα αν ο επιτροπές αυτές διαθέτουν τις απαραίτητες χρηματοοικονομικές γνώσεις που απαιτούνται ώστε να εφαρμόζουν τον εσωτερικό έλεγχο με βάση τα διεθνή πρότυπα. (Grant Thornton, 2007-2011).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

2.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Οι Οικονομικές Καταστάσεις της Επιχείρησης είναι η ροή πόρων (κεφάλαια, εργασία, φυσικοί πόροι), η αξιοποίηση τους, η πώληση αγαθών, ο προσδιορισμός του επιχειρηματικού αποτελέσματος και η διανομή του καταγράφονται στα βιβλία της επιχείρησης και αποτελούν πολύτιμα στοιχεία για κάθε ενδιαφερόμενο. Ιδιαίτερη αξία αποκτούν οι ανακεφαλαιωτικές καταστάσεις όλων των οικονομικών δεδομένων και μεταβολών, διότι επιτρέπουν την ταχύτερη και ασφαλέστερη αξιολόγηση των επιχειρήσεων μέσω της τυποποίησης και ποσοτικοποίησης των οικονομικών τους στοιχείων. Οι γνωστότερες από τις καταστάσεις αυτές είναι οι εξής:

- Ισολογισμός
- Κατάσταση αποτελεσμάτων
- Κατάσταση διανομής κερδών

Εκτός, από τις πιο πάνω καταστάσεις υπάρχουν και άλλες, λιγότερο αναλυτικές, όπως:

- οι τριμηνιαίες λογιστικές καταστάσεις (3μήνου, 6μήνου και 9μήνου),
- τα μηνιαία ισοζύγια κλπ.

Τέλος, σημαντικές πληροφορίες περιέχουν οι εκθέσεις των ελεγκτών. (Μιχάλης Γκλεζακος , Οκτώβριος 2004)

2.2 ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οι οικονομικές καταστάσεις είναι πίνακες στους οποίους εμφανίζονται τα στοιχεία του ισολογισμού και ορισμένων άλλων λογαριασμών των οικονομικών μονάδων, κεφαλαιώδους σημασίας. Αποσκοπούν κύρια στην πληροφόρηση των ενδιαφερόμενων εκτός επιχείρησης (μετόχων, τραπεζών, πιστωτών κτλ.). Επειδή οι οικονομικές καταστάσεις δημοσιεύονται πρώτιστα για τους χρηματοδότες της οικονομικής μονάδας (μετόχους και πιστωτές), καλούνται και χρηματοοικονομικές καταστάσεις (financial statements) και η λογιστική, που ασχολείται με την κατάρτισή τους, χρηματοοικονομική λογιστική. Εκτός των παραπάνω οι χρηματοοικονομικές

καταστάσεις ενδιαφέρουν εξίσου και τους εντός της επιχείρησης μετόχους, προσωπικό κτλ.

Σύμφωνα με το Διεθνές Λογιστικό πρότυπο 'Παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων', οι οικονομικές καταστάσεις είναι μια δομημένη οικονομική απεικόνιση, με συγκεκριμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά της οικονομικής θέσης μιας επιχείρησης και των συναλλαγών που έχουν αναληφθεί από αυτή. Επιδίωξη του γενικού σκοπού οικονομικών καταστάσεων είναι να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την οικονομική θέση, την απόδοση τις ταμιακές ροές και τις μεταβολές στην οικονομική θέση μιας επιχείρησης, που είναι χρήσιμες για ένα ευρύ κύκλο χρηστών για να λάβουν οικονομικές αποφάσεις. Στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων περιλαμβάνονται οι σημερινοί και πιθανοί επενδυτές, οι εργαζόμενοι, οι δανειστές, οι προμηθευτές και άλλοι εμπορικοί πιστωτές, οι πελάτες, το κράτος και τα όργανά του και το κοινό.

2.3 ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να χωρίζονται από πλήθος πληροφοριών να περιλαμβάνουν και να παρουσιάζουν τα παρακάτω :

- Την επωνυμία της επιχείρησης
- Εάν αφορούν μία εταιρεία ή όμιλο
- Την ημερομηνία του ισολογισμού
- Την περίοδο χρήσης
- Το τηρούμενο νόμισμα και το βαθμό ακριβείας (σε χιλιάδες, εκατομμύρια) (Σπαθης, 2002)

2.4 ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ο όρος επιχείρηση:

Η Επιχείρηση είναι ένας οικονομικός οργανισμός ο οποίος έχει σκοπό, σε συνδυασμό με τους συντελεστές της παραγωγής (εργασία – κεφάλαιο), να παράξει αγαθά (προϊόντα ή υπηρεσίες) που ικανοποιούν ανθρώπινες ανάγκες. Έτσι κάθε επιχείρηση προσπαθεί να επιτύχει με την ελάχιστη θυσία το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα και επιδιώκει το μέγιστο δυνατό κέρδος. Το δε κέρδος κατά κανόνα θα

πρέπει να υπερβαίνει την αντίστοιχη συνήθη αμοιβή (ως αντιμισθία) της διοικητικής ή εκτελεστικής εργασίας που επιτελείται σ' αυτήν

Κάθε επιχείρηση που εισάγεται σε κάποια αγορά έχει να αντιμετωπίσει ποικίλα προβλήματα. Ο βασικότερος λόγος αποτυχίας μιας επιχείρησης είναι η οξεία ανταγωνιστικότητα που μπορεί να αντιμετωπίσει με άλλες εταιρείες ίδιας ασχολίας. Η επιτυχία της εκάστοτε επιχείρησης επιτυγχάνεται με αύξηση του ανταγωνισμού της. Άρα η επιτυχημένη ή μια αποτυχημένη προσπάθεια μιας επιχείρησης κρίνεται από την ίδια την αγορά, εφόσον λειτουργεί σε συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού, μέσω του μηχανισμού των τιμών. (Σπάθης, 2002)

2.5 Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Οι οικονομικές καταστάσεις που συντάσσονται στην Ελλάδα στο τέλος της χρήσης είναι:

1. Η κατάσταση του ισολογισμού τέλους χρήσης.
2. Η κατάσταση του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης.
3. Ο πίνακας διάθεσης αποτελεσμάτων.
4. Η κατάσταση του λογαριασμού γενικής εκμετάλλευσης.
5. Το προσάρτημα του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσης

Σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, ποιοτικά χαρακτηριστικά των οικονομικών καταστάσεων, είναι οι ιδιότητες που καθιστούν τις πληροφορίες που παρέχονται με τις οικονομικές καταστάσεις χρήσιμες στους χρήστες. Τα τέσσερα κύρια ποιοτικά χαρακτηριστικά είναι η κατανοητότητα, η συνάφεια, η αξιοπιστία και η συγκρισιμότητα. (Τριάρχης Δημήτρης,2012)

Στην σύνταξη οικονομικών καταστάσεων καλό θα ήταν να ακολουθούνται οι παρακάτω γενικές αρχές:

- Δίκαιη παρουσίαση, η οποία περιλαμβάνει την επιλογή και εφαρμογή των κατάλληλων λογιστικών αρχών και την παροχή επιπρόσθετων γνωστοποιήσεων σε περίπτωση που τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης δεν επαρκούν ώστε να δοθεί η πραγματική εικόνα στους χρήστες

- Συμμόρφωση με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Στην πλειοψηφία τους, οι οικονομικές καταστάσεις συμμορφώνονται πλήρως με τα ΔΛΠ, υπάρχουν όμως περιπτώσεις που μπορεί μία εταιρεία να αποκλίνει από κάποιο πρότυπο. Για να αποκλίνει θα πρέπει η εφαρμογή του προτύπου να οδηγεί σε παραπλανητική παρουσίαση της επιχείρησης.

Σε αυτή την περίπτωση, θα πρέπει να γνωστοποιηθούν και τα εξής:

α) Το πρότυπο από το οποίο αποκλίνει η εταιρεία

β) Επεξήγηση του λόγου που την οδήγησε στην απόκλιση και του λογιστικού χειρισμού που έγινε

γ) Τις χρηματοοικονομικές επιπτώσεις της απόκλισης στο καθαρό κέρδος ή τη ζημιά στα περιουσιακά στοιχεία, στις υποχρεώσεις, στα ίδια κεφάλαια και στις ταμειακές ροές της κάθε περιόδου

δ) Αρχή της συνεχιζόμενης δραστηριότητας

ε) Αρχή των Δεδουλευμένων Εσόδων-Εξόδων ή αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων

στ) Αρχή της συνέπειας (Consistency of presentation), σύμφωνα με την οποία η παρουσίαση των στοιχείων των οικονομικών καταστάσεων πρέπει να διατηρείται όμοια μεταξύ των περιόδων.

ζ) Συμψηφισμός (Offsetting), σε περίπτωση που το επιβάλει κάποιο πρότυπο, δεν επιτρέπεται ο συμψηφισμός σε στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού ή μεταξύ εσόδων και εξόδων (Σπάθης, 2002).

Πιο αναλυτικά:

1) Ο Ισολογισμός

Ο Ισολογισμός είναι ένας πίνακας σε σχήμα “ταφ”, το οποίο περιλαμβάνει τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης, τις υποχρεώσεις αλλά και τα ίδια κεφάλαια της εταιρίας ομαδοποιημένα, το Ενεργητικό εμφανίζεται στα αριστερά και το Παθητικό στα δεξιά του πίνακα. Αναφέρετε σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και για ενιαίο νόμισμα.

Το ενεργητικό περιλαμβάνει :

α) Οφειλόμενο κεφάλαιο << είναι το τμήμα των ιδίων κεφαλαίων το οποίο δεν έχει καταβληθεί και οφείλεται από τους ιδιοκτήτες >>

β) Έξοδα εγκαταστάσεως << είναι τα έξοδα που πραγματοποιούνται με σκοπό την δημιουργία μελλοντικών πλεονεκτημάτων για την επιχείρηση >>

γ) Πάγιο Ενεργητικό << στα πάγια στοιχεία σημαντικό ρολό στην εξέταση τους παίζει το τεχνολογικό επίπεδο διότι όσο πιο σύγχρονη είναι η τεχνολογία που ενσωματώνεται στα παραγωγικά μέσα της μονάδας, τόσο μεγαλύτερη η ευχέρεια μείωσης του κόστους και βελτίωσης της ποιότητας των προϊόντων της.>>

δ) • Ασώματες ακινητοποιήσεις (Σήματα, Λογισμικά κ.α.)

• Ενσώματες ακινητοποιήσεις (Κτίρια, Μηχανήματα κ.α.)

• Συμμετοχές και άλλες μακροπρόθεσμες απαιτήσεις

ε) Κυκλοφορούν ενεργητικό << είναι τα στοιχεία εκείνα που παραμένουν για περιορισμένο χρονικό διάστημα στην επιχείρηση και στη συνέχεια ρευστοποιούνται. >>

• Αποθέματα (Εμπορεύματα, Υλεις, Προϊόντα κ.α.)

• Απαιτήσεις (Υπόλοιπα Πελατών κ.α.)

• Χρεόγραφα

• Διαθέσιμα

στ) Μεταβατικοί λογαριασμοί ενεργητικού

Το παθητικό περιλαμβάνει:

α) Ίδια Κεφάλαια

• Κεφάλαιο (μετοχικό κτλ.)

• Διαφορά από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο

• Διαφορές αναπροσαρμογής – Επιχορηγήσεις επενδύσεων

• Αποθεματικά κεφάλαια

• Αποτέλεσμα εις νέο

• Ποσά προορισμένα για αύξηση κεφαλαίου

β) Προβλέψεις

γ) Υποχρεώσεις:

• Μακροπρόθεσμες (Μακροπρόθεσμα Δάνεια) <<είναι οι υποχρεώσεις που λήγουν σε χρονικό διάστημα *μεγαλύτερο* του έτους >>

• Βραχυπρόθεσμες << είναι οι υποχρεώσεις που λήγουν σε χρονικό διάστημα μικρότερο του έτους >>

1. Τράπεζες (κεφάλαιο κίνησης)
2. Προμηθευτές
3. Λοιποί

δ) Μεταβατικοί λογαριασμοί παθητικού (w.w.w.specisoft.gr)

2.6 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Η κατάσταση αποτελεσμάτων Χρήσης, δείχνει το τι προέκυψε από την λειτουργία της Επιχείρησης κατά την διάρκεια του έτους , δηλαδή, δείχνει το τι οικονομικό αποτέλεσμα (κέρδος ή ζημία) είχε η επιχείρηση από την λειτουργία της στον χρόνο που πέρασε, δηλαδή στην χρήση

Η κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης προκύπτει ακολουθώντας τα εξής βήματα:

Καθαρά Αποτελέσματα Χρήση

= Κύκλος εργασιών (πωλήσεις)

- Κόστος πωλήσεων (= Μικτά αποτελέσματα Εκμεταλλεύσεως) αρχικό απόθεμα + καθαρές αγορές – τελικό απόθεμα + Άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως (= Σύνολο εσόδων εκμετάλλευσης)

- Γενικά έξοδα Διοικητικής λειτουργίας .

- Γενικά έξοδα λειτουργίας . Διαθέσεως (= Μερικά αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως)

+ Έσοδα συμμετοχών, χρεογράφων , πιστωτικών τόκων

- Έξοδα συμμετοχών, χρεογράφων, πιστωτικών τόκων (= Ολικά αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως)
- + Έκτακτα έσοδα
- Έκτακτα έξοδα (=Οργανικά και έκτακτα αποτελέσματα)
- Αποσβέσεις παγίων μείον οι ενσωματωμένες στο λειτουργικό κόστος

2.7 ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

Το προσάρτημα του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσεως είναι απαραίτητα για τις οικονομικές καταστάσεις διότι διευκολύνουν όλους τους παράγοντες, προς τους οποίους απευθύνονται οι οικονομικές καταστάσεις, και κάνουν πιο κατανοητό το περιεχόμενό τους και να προσδιορίζουν την αληθινή οικονομική κατάσταση και τα ακριβή αποτελέσματα (κέρδη ή ζημίες) των οικονομικών μονάδων.

Το προσάρτημα του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσεως καταρτίζεται υποχρεωτικά μόνο από τις οικονομικές εκείνες μονάδες για τις οποίες η νομοθεσία που ισχύει κάθε φορά προβλέπει αντίστοιχη υποχρέωση.

Το προσάρτημα πρέπει να παρέχει ακόλουθες πληροφορίες :

1) Των μεθόδων:

- α)αποτίμηση των διάφορων στοιχείων των οικονομικών καταστάσεων
- β) υπολογισμού των διορθώσεων αξιών στοιχείων ενεργητικού (αποσβέσεις – προβλέψεις)
- γ) υπολογισμού των αναπροσαρμοσμένων αξιών στοιχείων ενεργητικού, σε περίπτωση που ειδικές διατάξεις της νομοθεσίας ισχύουν κάθε φορά επιτρέπουν την αναπροσαρμογή.

2) Των συμμετοχών:

α) για συμμετοχή που υπερβαίνει το 10% του κεφαλαίου της δηλαδή στην περίπτωση που η συμμετοχή γίνεται απευθείας όσο και στην περίπτωση που γίνεται μέσω τρίτου, ο οποίος ενεργεί στο όνομα του αλλά για λογαριασμό της εν λόγω επιχείρησης.

β) Πληροφορίες σχετικές με τον αριθμό και την ονομαστική αξία των μετοχών που εκδόθηκαν μέσα στη χρήση για την κάλυψη αύξησης μετοχικού κεφαλαίου, καθώς και την αξία έκδοσης των μετοχών.

γ) Επεξηγηματικές πληροφορίες, σχετικές με τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις, σύμφωνα με όσα καθορίζονται από ειδικές διατάξεις της νομοθεσίας.

δ) Επεξηγηματικές σημειώσεις, σχετικές με τη σχέση που υπάρχει μεταξύ των διάφορων κατηγοριών των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού του ισολογισμού

ε) Επεξηγηματικές σημειώσεις, σχετικές με τη συγκρισιμότητα των κονδυλίων της χρήσεως του ισολογισμού και των κονδυλίων της προηγούμενης χρήσεως, όταν τα κονδύλια που απεικονίζονται στον ισολογισμό και στα αποτελέσματα χρήσεως, για διάφορους λόγους, δεν είναι απόλυτα συγκρίσιμα με τα αντίστοιχα κονδύλια της προηγούμενης χρήσεως

στ) Αναλύσεις των συμπυκνώνων στοιχείων των κατηγοριών εκείνων του ισολογισμού που αντιστοιχούν σε αραβικούς αριθμούς. Όταν η οικονομική μονάδα κάνει τέτοιες συμπτύξεις, είναι υποχρεωμένη να παρουσιάζει τις αντίστοιχες αναλύσεις.

ζ) Ανάλυση του λογαριασμού του ισολογισμού «λοιπές προβλέψεις», όταν είναι αξιόλογες. (Πομόνης, 2004)

2.8 ΒΙΒΛΙΟ ΑΠΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΩΝ

Με το τέλος της γενικής απογραφής, οι οικονομικές καταστάσεις δηλαδή ο ισολογισμός, η γενική εκμετάλλευση, τα αποτελέσματα χρήσης και η διάθεση αποτελεσμάτων καταχωρούνται στο βιβλίο απογραφών και ισολογισμών.

Στο βιβλίο των απογραφών πρέπει να ισχύουν τα παρακάτω:

- Να είναι θεωρημένο από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., πριν από κάθε χρησιμοποίησή του
- Να τηρηθεί ως δεμένο βιβλίο ή κινητά φύλλα. Όταν τηρείται σε κινητά φύλλα πρέπει να φέρει ενιαία αρίθμηση, τουλάχιστον για μια διαχειριστική περίοδο.
- Να τηρείται στην έδρα του επιτηδευματία, με εξαίρεση το βιβλίο απογραφών του υποκαταστήματος (σε περίπτωση αυτοτελούς λογιστικής).
- Να φυλάσσεται για 6 χρόνια από την λήξη της διαχειριστικής περιόδου που αφορά.

Με βάση την νομοθεσία περί απογραφών, ο Κ.Β.Σ. καθιερώνει δύο τρόπους καταχώρησης των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης στο βιβλίο απογραφών:

1) Αναλυτική Καταχώρηση κατά την οποία τα στοιχεία της επαγγελματικής περιουσίας καταγράφονται στο βιβλίο απογραφών αναλυτικά κατά ομοειδείς κατηγορίες στο τέλος της διαχειριστικής περιόδου και μέσα στις προθεσμίες

κατάρτισης του ισολογισμού, έπειτα από ποσοτική καταμέτρηση ή από την πραγματική επαλήθευση του υπολοίπου κάθε λογαριασμού.

Η αναλυτική καταχώριση ταιριάζει στις μικρές επιχειρήσεις και γενικότερα σε εκείνα τα περιουσιακά στοιχεία που δεν παρακολουθούνται με πολλούς δευτεροβάθμιους ή τριτοβάθμιους λογαριασμούς.

2) Συνοπτική Καταχώριση κατά την οποία τα στοιχεία της επαγγελματικής περιουσίας εκτός από τα εμπορεύσιμα, καταγράφονται στο βιβλίο απογραφών με το υπόλοιπο μόνο του σχετικού λογαριασμού του γενικού καθολικού μόνο όταν η αναλυτική καταχώριση τους έχει γίνει προηγούμενα σε θεωρημένες καταστάσεις, ισοζύγια ή βιβλία.

Αυτός ο τρόπος είναι πιο κατάλληλος για μεγάλες επιχειρήσεις και γενικά για περιουσιακά στοιχεία που παρακολουθούνται με πολλούς δευτεροβάθμιους ή τριτοβάθμιους λογαριασμούς.

Η καταχώριση των περιουσιακών στοιχείων στο βιβλίο απογραφών περιλαμβάνει τα:

α) Εμπορεύσιμα Στοιχεία

β) Παγία Περιουσιακά Στοιχεία

γ) Μετοχές, Ομολογίες και λοιπά Χρεόγραφα

δ) Λοιπά Περιουσιακά Στοιχεία

ε) Περιουσιακά Στοιχεία Κυριότητας Τρίτων (Μπαραξέλης, 2003)

Τα εμπορεύσιμα στοιχεία (αποθέματα) οι πρώτες και βοηθητικές ύλες, τα υλικά συσκευασίας, τα αναλώσιμα υλικά, τα ανταλλακτικά παγίων στοιχείων και τα είδη συσκευασίας που αγοράζονται ή παράγονται από την οικονομική μονάδα με σκοπό την μεταπώληση, θεωρούνται εμπορεύματα ή έτοιμα προϊόντα και παρακολουθούνται, αντίστοιχα.

2.9 ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει, να δημοσιοποιούνται εξ ολοκλήρου, στη μορφή εκείνη που έγινε αντικείμενο εκθέσεως από τον ελεγκτή και να συνοδεύονται από το πλήρες κείμενο της εκθέσεώς του. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να παρουσιάζονται όλες οι παρατηρήσεις, επιφυλάξεις και αρνήσεις εκφράσεως γνώμης που εξέφρασε ο ελεγκτής.

Αν οι οικονομικές καταστάσεις δε δημοσιοποιούνται εξ ολοκλήρου, πρέπει να :

(i) σημειώνεται ότι η δημοσίευση είναι συνοπτική

(ii) αναφέρεται ο τόπος, στον οποίο έχουν κατατεθεί οι λογαριασμοί και στην περίπτωση που δεν έχουν ακόμα κατατεθεί αυτό πρέπει να αναγράφεται στη δημοσίευση

(iii) γνωστοποιείται η γνώμη των ελεγκτών, καθώς και οποιοσδήποτε παραπομπές που χρήζουν προσοχής, χωρίς η έκθεση των ελεγκτών να συνοδεύει τη δημοσίευση.

Σε κάθε περίπτωση, οι οικονομικές καταστάσεις δημοσιοποιούνται όχι χωριστά, αλλά ως ενιαίο σύνολο. Η έκδοση, κυκλοφορία ή δημοσίευση των ως άνω καταστάσεων κατά παράβαση των διατάξεων του εδαφίου συνιστά ποινικό αδίκημα και η εταιρεία και κάθε αξιωματούχος της που ευθύνεται για την παράλειψη σε περίπτωση καταδίκης, υπόκειται σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις πεντακόσιες λίρες.

Σύμφωνα με το Ε.Γ.Λ.Σ. οι οικονομικές καταστάσεις που δημοσιεύονται είναι οι εξής:

1. Η κατάσταση του ισολογισμού τέλους χρήση
2. Η κατάσταση του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης
3. Ο πίνακας διάθεσης αποτελεσμάτων. Τα 3 παραπάνω δημοσιεύονται στον τύπο σαν μια ενότητα, η μια κατάσταση κάτω από την άλλη.
4. Το προσάρτημα του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσης, τα οποία δημοσιεύονται με την υποβολή τους στην αρμόδια Δημόσια Αρχή.
5. Οι ετήσιες χρηματοοικονομικές καταστάσεις όπως και το πιστοποιητικό ελέγχου του ορκωτού ελεγκτή-λογιστή, δημοσιεύονται με βάση το Νόμο, αυτούσια σε ειδικό τεύχος της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως με τίτλο «τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.».

Τέλος, το Προσάρτημα και η έκθεση του Διοικητικού Συμβουλίου, δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με την μορφή ανακοίνωσης ότι η εταιρία πραγματοποίησε την καταχώρηση στο Μητρώο Α.Ε. Η σύνταξη των ετήσιων καταστάσεων υποχρεούται να ολοκληρώνεται σε 4 μήνες από το πέρας της εταιρικής χρήσης που αφορούν (Μπαραξέλης, 2003).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ

3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο κεφάλαιο αυτό έχουμε επιλέξει να ερευνήσουμε και να συγκρίνουμε κάποιους συγκεκριμένους δείκτες της εταιρικής, κοινωνικής και οικονομικής διακυβέρνησης, από το σύνολο όλων αυτών των δεικτών που διαθέτει η βάση δεδομένων της Thomson Reuters! Συγκεκριμένα οι πληροφορίες που έχουμε αντλήσει για όλους τους δείκτες έχουν παρθεί μέσα από ένα σύνολο κλάδων εταιριών, χωρών στις οποίες εδρεύουν οι εταιρίες και κάποιες συγκεκριμένες εταιρίες. Αναλυτικότερα έχουμε επιλέξει να ασχοληθούμε με 45 κλάδους επιχειρήσεων οι οποίοι φέρουν πρόσωπο σε 23 χώρες, στις οποίες δραστηριοποιούνται 289 εταιρίες. Τα διαστήματα των ετών που έχουμε πραγματοποιήσει την ερευνά μας είναι από το 2005 μέχρι το 2007 και από το 2008 μέχρι το 2010 περίοδος στην οποία ξεσπάει και η οικονομική κρίση.

3.2 ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Από την κατηγορία της Εταιρικής Διακυβέρνησης επιλέξαμε να ερευνήσουμε τέσσερις δείκτες. Αρχικά ο πρώτος δείκτης ασχολείται με την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων που δραστηριοποιούνται μέσα στην επιχείρηση. Εδώ τίθεται το ερώτημα αν αυτή θέτει κάποιους συγκεκριμένους στόχους πάνω στον τομέα αυτό τους οποίους επιτυγχάνει χρησιμοποιώντας διάφορα στρατηγικά σχέδια και τέλος σχολιάζει τα αποτελέσματα.

Ο δεύτερος δείκτης που έχουμε επιλέξει έχει να κάνει με την πολιτική και τις βελτιώσεις των αποζημιώσεων. Πιο συγκεκριμένα τίθεται το ερώτημα αν η επιχείρηση έχει στην διάθεσή της τα απαραίτητα εσωτερικά "εργαλεία" έτσι ώστε να καταφέρει να επιτύχει βελτίωση των πληροφοριών και μια ελκυστική και προσανατολισμένη απόδοση στην πολιτική των αποζημιώσεων.

Ο τρίτος δείκτης δραστηριοποιείται πάνω σε ένα όραμα στρατηγικής και πολιτικής μέσα στις επιχειρήσεις. Αναλυτικότερα αν οι επιχειρήσεις ακολουθούν μια πολιτική για την διατήρηση ενός οράματος και μιας στρατηγικής που τις ενσωματώνει με τις οικονομικές τους πτυχές.

Ο τέταρτος και τελευταίος δείκτης από αυτούς που έχουμε επιλέξει από τον τομέα της Εταιρικής Διακυβέρνησης ασχολείται με την στρατηγική και τις βελτιώσεις. Δηλαδή αν η επιχείρηση θέτει συγκεκριμένους στόχους πάνω στην

βελτίωση διάφορων τμημάτων – τομέων , τους οποίους επιτυγχάνει με την χρησιμοποίηση διαφορών στρατηγικών σχεδίων (βάση Thomson Reuter)

3.3 ΔΕΙΚΤΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Στην κατηγορία της κοινωνικής Διακυβέρνησης οι δείκτες που έχουμε επιλέξει να ασχοληθούμε στην έρευνα μας είναι 6 . Αρχικά ο πρώτος δείκτης της επιλογής μας ασχολείται με τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες όσον αφορά τα οικονομικά ζητήματα των επιχειρήσεων . Δηλαδή αν οι επιχειρήσεις υποβάλλουν έκθεση για τις προκλήσεις ή τις ευκαιρίες που συνδέονται με την ολοκλήρωση των οικονομικών ζητημάτων .

Ο δεύτερος Δείκτης δραστηριοποιείται πάνω στις κλιματολογικές συνθήκες . Πιο συγκεκριμένα μας παρουσιάζει τα αποτελέσματα για το αν οι επιχειρήσεις γνωρίζουν ότι οι κλιματολογικές αλλαγές μπορούν να αντιπροσωπεύουν εμπορικούς κινδύνους από την μια και από την άλλη εμπορικές ευκαιρίες .

Ο τρίτος Δείκτης έχει να κάνει με την ευθύνη των προϊόντων και την ποιότητα τον μάρκαζμεντ. Στο σημείο αυτό γίνεται γνωστό για το πόσες και ποιές επιχειρήσεις υποστηρίζουν ότι εφαρμόζουν τα συστήματα ποιοτικής διαχείρισης όπως π.χ ISO 9000 , TQM ή οποιεσδήποτε άλλες παρόμοιες ποιοτικές αρχές .

Ο τέταρτος Δείκτης της έρευνας μας έχει να κάνει με την ποιότητα απασχόλησής . Δηλαδή ασχολείται με το αν οι επιχειρήσεις ελέγχουν ή μετρούν την απόδοση τους στην ποιότητα απασχόλησής των εργαζομένων .

Ο πέμπτος Δείκτης δραστηριοποιείται πάνω στην δομή και την πολιτική των πινάκων και μας ενημερώνει για το αν οι επιχειρήσεις διαθέτουν κάποια πολιτική για την διατήρηση μιας ισορροπημένης ιδιότητας μέλους του πίνακα .

Έκτος και τελευταίος δείκτης που ερευνάμε στην κατηγορία της κοινωνικής Διακυβέρνησης είναι ο δείκτης των λειτουργιών και των βελτιώσεων των πινάκων . Στο σημείο αυτό τίθεται το ερώτημα για το αν οι επιχειρήσεις διαθέτουν τα απαραίτητα μέσα για να αναπτύξουν κατάλληλες και αποτελεσματικές λειτουργίες πινάκων.(βάση Thomson Reuter)

3.4 ΔΕΙΚΤΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Στον τομέα της Οικονομικής Διακυβέρνησης οι δείκτες που έχουμε επιλέξει να ερευνήσουμε είναι 6 όπως και στον τομέα της κοινωνικής διακυβέρνησης . Ξεκινώντας από τον πρώτο δείκτη ο οποίος μελετά την πίστη και τις βελτιώσεις, στην ικανοποίηση των χρηστών ερευνάται πιο συγκεκριμένα για το αν οι επιχειρήσεις

εκθέτουν προς τα έξω τα στοιχεία ή τις μελέτες που εμφανίζουν βελτιώσεις όσον αφορά την ικανοποίηση και την πίστη των πελατών τους πάνω σε διάφορα θέματα π.χ πάνω σε θέματα τιμών των προϊόντων, ποιότητας των προϊόντων, εξυπηρέτησης κ.α.

Ο δεύτερος δείκτης της έρευνας μας εξετάζει θέματα πάνω στην ικανοποίηση και την πίστη του εργατικού προσωπικού των επιχειρήσεων . Αναλυτικότερα γίνεται έρευνα για το αν οι επιχειρήσεις εκθέτουν τα στοιχεία ή τις μελέτες που εμφανίζουν γενικά βελτιώσεις πάνω σε διάφορα θέματα όσον αφορά την ικανοποίηση και την πίστη των υπαλλήλων τους Τέτοια θέματα για παράδειγμα μπορεί να είναι θέματα που αφορούν την μισθοδοσία τους , τις συνθήκες εργασίας , της κατανόησης του εργοδότη πάνω σε διάφορα προβλήματα των εργαζομένων κ.α.

Ο τρίτος Δείκτης της επιλογής μας ασχολείται με τον έλεγχο της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων . Στο σημείο αυτό γίνεται έρευνα για το αν οι επιχειρήσεις ελέγχουν την απόδοση πάνω στον τομέα της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων .

Ο τέταρτος δείκτης έχει να κάνει με τον έλεγχο μείωσης της εκπομπής των επιχειρήσεων . Δηλαδή γίνεται έρευνα για το αν οι επιχειρήσεις ελέγχουν την απόδοση μείωσης εκπομπής τους .

Ο πέμπτος δείκτης δίνει βάρος στα ανθρώπινα δικαιώματα και μας παρουσιάζει το ποσοστό των επιχειρήσεων οι οποίες ελέγχουν τα ανθρώπινα δικαιώματα στις εγκαταστάσεις των προμηθευτών τους και στις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν οι ίδιες .

Τέλος ο έκτος και τελευταίος δείκτης της ερευνάς μας ασχολείται με το όραμα και την στρατηγική που διέπουν τον ελεγκτές . Πιο συγκεκριμένα γίνεται έρευνα για το αν οι επιχειρήσεις διαθέτουν ελεγκτές πάνω στους τομείς CSR και HBS και στον τομέα ικανότητας υποστήριξης (βάση Thomson Reuter)

3.5 ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ (CORP.GOV.)

Σε πρώτο στάδιο παραθέτονται δύο πίνακες . Ο καθένας ξεχωριστά αναφέρεται σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα , παρουσιάζοντας τους μέσους όρους των δεικτών που έχουμε επιλέξει να ερευνήσουμε . Ο πρώτος πίνακας αφορά το χρονικό διάστημα 2005 έως 2007 και ο δεύτερος 2008 έως 2010 . Στην τελευταία γραμμή του κάθε πίνακα παρουσιάζεται ο Γενικός μέσος όρος των δεικτών για τα τρία έτη που εργαζόμαστε ξεχωριστά για τον κάθε πίνακα .

ΕΤΗ	ΔΕΙΚΤΗΣ 1	ΔΕΙΚΤΗΣ 2	ΔΕΙΚΤΗΣ 3	ΔΕΙΚΤΗΣ 4
2005	3.17%	74.60%	53.10%	3.10%
2006	11.90%	75.30%	57.40%	0.70%
2007	26.60%	70.50%	56.10%	1.43%
AVERAGE	14.28%	73.40%	55.63%	1.75%
ΕΤΗ	ΔΕΙΚΤΗΣ 1	ΔΕΙΚΤΗΣ 2	ΔΕΙΚΤΗΣ 3	ΔΕΙΚΤΗΣ 4
2008	33.03%	68.14%	73.77%	15.11%
2009	40.74%	70.90%	75.40%	20.14%
2010	41.77%	69.03%	69.33%	14.96%
AVERAGE	38.51%	69.38%	72.83%	16.74%

Ανάλυση πινάκων

Ξεκινώντας από τον πίνακα 1 του διαστήματος 2005-2007 παρατηρούμε τον πρώτο δείκτη της υγείας και της ασφάλειας να βρίσκεται σε μια συνεχώς ανοδική πορεία . Έτσι το 2005 βρίσκεται σε ποσοστό 3,17% , το 2006 παρουσιάζει μια άνοδο της τάξεως του 8 % περίπου ενώ το 2007 παρουσιάζει μεγαλύτερη άνοδο φτάνοντας στο 26,6 % . Στην συνέχεια στο διάστημα 2008-2010 διακρίνουμε συνεχόμενη αύξηση . Έτσι μεταξύ 2008 και 2009 ο μέσος όρος αυξάνεται κατά ποσοστό περίπου 7 % ενώ το 2010 αύξηση αυτή είναι ελάχιστη της τάξεως του 1 % περίπου . Βλέπουμε τους γενικούς μέσους όρους των δύο διαστημάτων των ετών η αύξηση του δείκτη 1 είναι μεγάλη της τάξεως του 24,23 % .

Συνεχίζοντας με τον δείκτη 2 των αποζημιώσεων , μεταξύ 2005 και 2006 παρατηρείται μικρή αύξηση το 0,7 % ενώ το 2007 ο δείκτης μειώνεται κατά 5 % περίπου . Η ίδια αυξομείωση συμβαίνει και στο διάστημα 2008-2010 αφού μεταξύ 2008 και 2009 αυξάνεται κατά 2,5 % περίπου ενώ το 2010 έχουμε μείωση κατά 1,5 % περίπου . Ο γενικός μέσος όρος του διαστήματος 2008-2010 παρουσιάζει μείωση σε σχέση με αυτόν του διαστήματος 2005-2007 της τάξεως του 4 % περίπου . Αυτό σημαίνει ότι λόγω της οικονομικής κρίσης που ξέσπασε από το 2008 και μετά οι περισσότερες επιχειρήσεις αδυνατούν να πραγματοποιούν έξοδα αποζημιώσεων .

Παράλληλα ο τρίτος δείκτης της στρατηγικής και πολιτικής παρουσιάζει τις ίδιες αυξομειώσεις στα δύο διαστήματα των ετών με τον δείκτη 2 σε διαφορετικά ποσοστά . Βλέπουμε ότι οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τον δείκτη αυτό περισσότερο μέσα στο διάστημα της οικονομικής κρίσης αυξάνοντάς το γενικό μέσο όρο από το 55,63 % (2005-2007) στο 72,83 % (2008-2010).

Ο τέταρτος και τελευταίος δείκτης της έρευνας μας στον τομέα της εταιρικής διακυβέρνησης , αυτός της στρατηγικής και των βελτιώσεων το 2005 εμφανίζεται σε ποσοστό 3,1 % . Το 2006 σημειώνετε μείωση στο 0,7% ενώ το 2007 αρχίζει να αυξάνεται ξανά φθάνοντας στο 1,43 % . Στο διάστημα της οικονομικής κρίσης παρουσιάζει άνοδο της τάξεως του 5 % περίπου μεταξύ 2008 και 2009 ενώ το 2010 μειώνετε κατά 5 % ποσοστό ίδιο με αυτό της αύξησης μεταξύ 2007 -2008 . Γενικός όμως η αύξηση που παρατηρείται από τους γενικούς μέσους όρους των δύο διαστημάτων είναι σημαντική αφού από το 1,75 % (2005 -2007) εκτινάσσεται στο 16,74 % (2008- 2010). Από εδώ συμπεραίνουμε ότι οι επιχειρήσεις βελτιώνονται συνεχώς σε περίοδο κρίσης απαλύνοντας οικονομικές και άλλες πτυχές τους .

3.6 ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ (SOCIAL.GOV.)

Ομοίως και στον τομέα της κοινωνικής διακυβέρνησης παρατίθενται δύο πίνακες παρουσιάζοντας αποτελέσματα στα ίδια χρονικά διαστήματα άλλα εξετάζοντας έξι δείκτες :

ΕΤΗ	ΔΕΙΚΤΗΣ 1	ΔΕΙΚΤΗΣ 2	ΔΕΙΚΤΗΣ 3	ΔΕΙΚΤΗΣ 4	ΔΕΙΚΤΗΣ 5	ΔΕΙΚΤΗΣ 6
2005	4.76%	0%	0%	0%	11.10%	100%
2006	9.70%	1.49%	0%	0%	9.70%	100%
2007	5.03%	2.87%	1.43%	0.71%	12.94%	100%
AVERAGE	6.51%	1.503	0.50%	0.25%	11.27%	100%
ΕΤΗ	ΔΕΙΚΤΗΣ 1	ΔΕΙΚΤΗΣ 2	ΔΕΙΚΤΗΣ 3	ΔΕΙΚΤΗΣ 4	ΔΕΙΚΤΗΣ 5	ΔΕΙΚΤΗΣ 6
2008	28%	5.92%	1.48%	3.11%	0.44%	69.33%
2009	25.92%	12.44%	1.77%	4.88%	2.96%	72%
2010	26.81%	21.77%	2.37%	5.18%	0.29%	67.85%
AVERAGE	26.91%	13.38%	1.87%	4.39%	0.35%	69.72%

Ανάλυση Πινάκων

Ο πρώτος δείκτης της κοινωνικής διακυβέρνησης δηλαδή αυτός των προκλήσεων και των ευκαιριών ξεκινάει το 2005 σε ποσοστό 4,76 % και συνεχίζοντας το 2006 αυξάνοντάς το ποσοστό αυτό κατά 5 % περίπου . Στη συνέχεια το 2007 επέρχεται μείωση φθάνοντας στο 5,03 % . Σημαντική άνοδο παρατηρείται το 2008 αγγίζοντας το 28 % έπειτα μείωση κατά 2,18 % και έπειτα μικρή αύξηση το 2010 κατά 26,81 % . Παρατηρώντας τους γενικούς μέσους όρους των δύο διαστημάτων διακρίνουμε ότι η αύξηση είναι μεγάλη αφού από το 6,51 % εκτινάσσεται στο 26,91 % .

Ο δεύτερος δείκτης ο οποίος απευθύνεται στους κινδύνους και τις ευκαιρίες των κλιματολογικών αλλαγών στο διάστημα 2005-2007 ξεκινάει με μηδενικό ποσοστό δηλαδή κανένας κλάδος δεν κάνει χρήση αυτού του δείκτη ενώ σιγά σιγά αυξάνεται σε χαμηλούς ρυθμούς φθάνοντας το 2007 στο 2,87 % . Έπειτα στο διάστημα 2008-2010 οι ρυθμοί αυξάνονται φθάνοντας στο 5,92 % στο 2008 ,στο 12,44 το 2009 και τέλος μεγάλη αύξηση σημειώνετε το 2010 φθάνοντας στο 21,77 % και σε αυτόν τον δείκτη αν δούμε τους γενικούς μέσους όρους των δύο διαστήματος θα παρατηρήσουμε μεγάλη αύξηση από το 1,503 % στο 13,38 % .

Ο τρίτος δείκτης της οικονομικής διακυβέρνησης που μελετάμε αυτός της ευθύνης των προϊόντων και της ποιότητας μανατζμεντ το έτος 2005 και 2006 δεν χρησιμοποιείται καθόλου από τις εταιρίες ενώ το 2007 αρχίζει να κινεί το ενδιαφέρον τους παρουσιάζοντας μικρή αύξηση της τάξεως του 1,43 % .Καθώς περνούν τα χρόνια ο δείκτης αυξάνεται κατά μικρές ποσοστιαίες μονάδες . Έτσι το 2008 φθάνει στο 1,48 % το 2009 στο 1,77 % και το 2010 στο 2,37 % . Ο γενικός μέσος όρος των δύο διαστημάτων και αυτού του δείκτη παρουσιάζει αύξηση κατά 1,369 % . Συμπεραίνοντας από από τα παραπάνω ποσοστά βλέπουμε ότι οι επιχειρήσεις δεν έχουν δώσει ακόμη μεγάλη έμφαση στον τομέα της ποιότητας μανατζμεντ και της ευθύνης των προϊόντων .

Ο τέταρτος δείκτης ο οποίος ασχολείται με τον έλεγχο της απόδοσης στην ποιότητα απασχόλησής το 2005-2006 βρίσκεται εξίσου σε μηδενικό επίπεδο . Το 2007 συμβαίνει μια μικρή αύξηση κατά 0,71 % . Το 2008 αρχίζει να αυξάνεται με γρηγορότερο ρυθμό φθάνοντας στο 3,11 % και το 2009 -2010 αυξάνεται κατά 1 % περίπου . Ο γενικός μέσος όρος του δείκτη στα δύο χρονικά διαστήματα παρουσιάζει αύξηση και αυτός της τάξεως 4,13 % περίπου πράγμα που μας δείχνει ότι στο διάστημα της οικονομικής κρίσης οι εταιρίες αρχίζουν να ασχολούνται περισσότερο με την ποιότητα απασχόλησής των εργαζομένων .

Ο πέμπτος δείκτης ο οποίος ασχολείται με την δομή και την πολιτική των πινάκων μία κάπως διαφορετική συμπεριφορά από τους προηγούμενους αφού από το 2005 ξεκινάει με ποσοστό 11,1 % το 2006 μειώνετε κατά 1,4 % ενώ το 2007 αυξάνεται ξανά φθάνοντας στο 12,94 . Στο διάστημα 2008-2010 . η μείωση που συμβαίνει είναι σημαντική αφού το 2008 πέφτει στο 0,44 % το 2009 αυξάνεται λίγο

φθάνοντας στο 2,96 % κατά το 2010 επέρχεται ξανά μείωση στο 0.29 % , τη δραματική αυτή μείωση μπορούμε να παρατηρήσουμε και στους γενικούς μέσους όρους των δύο διαστημάτων αφού από το 11,27 % (2005-2007) φθάνει στο 0,345 % (2008 – 2010) .

Ο έκτος και τελευταίος δείκτης της κοινωνικής διακυβέρνησης της ερευνάς μας ασχολείται με τις βελτιώσεις πινάκων . Αρχικά στο διάστημα (2005-2005) παρατηρήσουμε ότι το ποσοστό αυτό του δείκτη αγγίζει το 100 % και στα τρία έτη πράγμα το οποίο μας δείχνει όλες οι εταιρίες του δείγματος της έρευνας μας σε όλες τις χώρες διαθέτουν τα απαραίτητα εργαλεία ώστε να καταφέρουν να αναπτύξουν τις κατάλληλες και αποτελεσματικές λειτουργίες πινάκων .Σημαντική είναι όμως η μείωση που σημειώνεται στο διάστημα (2008-2010) αφού το 2008 πέφτει στο 69,33 % , το 2009 παρουσιάζει μια μικρή αύξηση της τάξεως του 2,67 % και το 2010 πέφτει ξανά στο 67,85 % την σημαντική αυτή μείωση του δείκτη αυτού διακρίνουμε και στους γενικούς μέσους όρους .

3.7 ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Και σε αυτήν την παράγραφο θα μελετήσουμε έξι από του δείκτες της οικονομικής διακυβέρνησης . Ομοίως παρακάτω παρατίθενται οι πίνακες των δύο χρονικών διαστημάτων:

ΕΤΗ	ΔΕΙΚΤΗΣ 1	ΔΕΙΚΤΗΣ 2	ΔΕΙΚΤΗΣ 3	ΔΕΙΚΤΗΣ 4	ΔΕΙΚΤΗΣ 5	ΔΕΙΚΤΗΣ 6
2005	0%	2.38%	0%	0%	0%	18.25%
2006	4.47%	4.47%	1.49%	0.74%	0%	18.65%
2007	0%	10.07%	1.43%	1.43%	0%	19.42%
AVERAGE	1.50%	5.76%	1.02%	0.75%	0%	18.79%
ΕΤΗ	ΔΕΙΚΤΗΣ 1	ΔΕΙΚΤΗΣ 2	ΔΕΙΚΤΗΣ 3	ΔΕΙΚΤΗΣ 4	ΔΕΙΚΤΗΣ 5	ΔΕΙΚΤΗΣ 6
2008	1.92%	12.59%	2.96%	1.62%	42.37%	30.22%
2009	3.55%	16.44%	3.11%	5.48%	50.37%	30.22%
2010	6.22%	18.81%	5.33%	7.40%	53.48%	26.67%
AVERAGE	3.90%	15.95%	3.80%	4.83%	48.74%	29.03%

Ανάλυση πινάκων

Ο πρώτος δείκτης αυτός της πίστης και των βελτιώσεων ικανοποίησης πελατών των επιχειρήσεων αρχικά εμφανίζεται μηδενικός το 2005 έπειτα παρουσιάζει μια αύξηση της τάξεως του 4,47 % , το 2006 ενώ το 2007 ξανά φθάνει σε μηδενικό επίπεδο .Καθώς περνούν τα χρόνια και μπαίνοντας στην περίοδο της οικονομικής κρίσης παρατηρείται συνεχής αλλά μικρή ανοδική πορεία της τάξεως του 1,63 % μεταξύ 2008 και 2009 και 2,67 % μεταξύ 2009 και 2010 . Από εδώ μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στο να κρατήσουν και ικανοποιήσουν όσο γίνεται καλύτερα τους πελάτες τους ειδικά στην περίοδο της κρίσης .

Ως προς τον δεύτερο δείκτη στο πρώτο διάστημα παρατηρείται συνεχής ανοδική πορεία ανά τα τρία έτη ξεκινώντας από το 2005 με 2,38 % , 4,47 % το 2006 και φθάνοντας στο 10,07 % το 2007. Η ανοδική αυτή πορεία του δείκτη συνεχίζεται μέσα στην περίοδο της οικονομικής κρίσης αυξάνεται κάθε έτος ανά 2.5 % περίπου. Ο γενικός μέσος όρος και αυτού του δείκτη αυξάνετε από 5,76 % (2005-2007) στο 15,95 % πράγμα το οποίο μας δείχνει ότι οι επιχειρήσεις έκτος από την ικανοποίηση και την πίστη των πελατών δίνει έμφαση και στην πίστη και την ικανοποίηση του εργατικού προσωπικού ιδιαίτερα σε περίοδο κρίσης .

Στον τρίτο δείκτη του έλεγχου της υγείας και την ασφάλεια των υπαλλήλων το 2005 το ενδιαφέρον των επιχειρήσεων παρουσιάζεται σε μηδενικό ποσοστό παρουσιάζοντας μια μικρή αυξομείωσή στα δύο επόμενα έτη 2006 και 2007 . Επιπλέον και αυτός ο δείκτης δείχνει ανοδική πορεία στο διάστημα 2008-2010 ξεκινώντας από το 2,96 % το 2008 συνεχίζει το 3,11 % το 2009 και καταλήγει στο 5,33 % το 2010 .Ο γενικός μέσος όρος του δείγματος (2005-2007) βρίσκεται στο 1.02 % και παρουσιάζει μικρή αύξηση φθάνοντας στο 3,802 % (2008-2010) ποσοστό το οποίο μαρτυρά το χαμηλό ενδιαφέρον των επιχειρήσεων πάνω στον έλεγχο της υγείας και της ασφάλειας .

Ο τέταρτος δείκτης του έλεγχου της εκπομπής ξεχνάει σε μηδενικό επίπεδο το 2005 και ανέρχεται σιγά σιγά στο 0,74 % το 2006 και στο 1,43 % το 2007 . Η ανοδική πορεία συνεχίζει και στην περίοδο της κρίσης φθάνοντας στο 1,62 % το 2008 . Το 2009 παρουσιάζει αύξηση λίγο μεγαλύτερη κατά 3,86 % και το 2010 φθάνει στο 7,40 % . Ο γενικός μέσος όρος και εδώ αυξάνετε από το 0,751 % (2005-2007) στο 4,80 % (2008-2010) .

Ο πέμπτος δείκτης ασχολείται με τον έλεγχο των ανθρωπινών δικαιωμάτων και παρουσιάζει αυξομείωσή στο πρώτο διάστημα ξεκινώντας από το 0,44 % το 2005 .Το 2006 αυξάνεται κατά 2,52 % και το 2007 ξανά πέφτει στο 0,29 % ποσοστό το οποίο υποδηλώνει ότι το ενδιαφέρον των επιχειρήσεων πάνω στα ανθρωπινά

δικαιώματα είναι χαμηλότερο και από αυτό του 2005 . Στην περίοδο της κρίσης το ενδιαφέρον αυτό καταρρίπτεται πέφτοντας στο 0 % και στα τρία έτη .

Τέλος ο έκτος δείκτης που μελετάμε πάνω στην οικονομική διακυβέρνησης αυτός του οράματος και της στρατηγικής που εκθέτουν τον ελεγκτή εμφανίζεται στο πρώτο διάστημα σε σχετικά υψηλότερα ποσοστά σε σχέση με αυτά των προηγούμενων δεικτών ξεκινώντας από το 2005 στο 18,25 % και συνεχίζοντας ανοδικά σε μικρές ποσοστιαίες μεταβολές της τάξεως του 0,40 % το 2006 και 0,77 % το 2007 . Στο επόμενο διάστημα το 2008 βλέπουμε μεγάλη αύξηση φθάνοντας στο 30,22 % και συνεχίζοντας στο ίδιο ποσοστό και το 2009 . Το 2010 παρατηρείται μικρή πτώση της τάξεως του 3,55 % .Βλέποντας τους γενικούς μέσους όρους των δύο διαστημάτων διακρίνουμε μια αύξηση και σε αυτόν επιπλέον το δείκτη που ανέρχεται στο 10,24 % πράγμα το οποίο σημαίνει ότι όσο παίρνουν τα χρόνια και ιδιαίτερα στην περίοδο της οικονομικής κρίσης ο αριθμός των επιχειρήσεων που διαθέτουν τέτοιους ελεγκτές γίνεται ολοένα και μεγαλύτερος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΣΥΓΓΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΣΕ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο κεφαλαίο αυτό θα πραγματοποιηθεί μια έρευνα στον κατά τη γνώμη μας σημαντικότερο τομέα που είναι ο τραπεζικός. Θεωρήσαμε σημαντικό η έρευνα – ανάλυση αυτή να πραγματοποιηθεί σε ένα χρονικό διάστημα το οποίο αποτελεί την " καρδιά " της οικονομικής κρίσης και αυτό είναι από το 2008 μέχρι το 2011 . Η έρευνα μας πραγματοποιήθηκε μεταξύ Αμερικής και διαφόρων χωρών της Ευρώπης της επιλογής μας όπως :

- Αγγλία
- Ελλάδα
- Ιταλία
- Γαλλία
- Ισπανία
- Πορτογαλία

Τέλος οι δείκτες που επιλέχθηκαν είναι οι εξής :

➤ Ελεγκτική Επιτροπή

Το ποσοστό των ανεξάρτητων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που λαμβάνουν μέρος στην Ελεγκτική Επιτροπή όπως ακριβώς ορίζεται από την εταιρία.

➤ Τεχνογνωσία Ελεγκτικής Επιτροπής

Σε ποιο ποσοστό η ελεγκτική επιτροπή έχει τρία μέλη το λιγότερο, για την κάθε εταιρία και τουλάχιστον το ένα από αυτά να έχει πλήρης και επιστημονικές οικονομικές γνώσεις.

➤ Μέγεθος Διοικητικού Συμβουλίου

Το ποσοστό του συνολικού αριθμού του Διοικητικού Συμβουλίου, ο οποίος θα πρέπει να κυμαίνεται ανάμεσα στα επιτρεπτά όρια.

➤ Διευθύνων Σύμβουλος

Το ποσοστό όπου οι Διευθύνων Σύμβουλοι λαμβάνουν μέρος στο Διοικητικό Συμβούλιο, επίσης εάν υπάρχει ταύτιση της θέσης του Διευθύνοντα Συμβούλου με του Προέδρου .

➤ Ατομικές Αποζημιώσεις

Σε ποιο ποσοστό η εταιρία παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις ατομικές αποζημιώσεις των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και των στελεχών της εταιρίας.

➤ Πρόγραμμα δικαιωμάτων προαίρεσης

Σε ποιο ποσοστό απαιτείται από το καταστατικό της εταιρίας ή από τους νόμους της κάθε χώρας, η απόκτηση δικαιωμάτων μετοχών μέσω ψηφοφορίας των μετόχων.

➤ Σχέση Βιωσιμότητας- Αποζημίωση

Το ποσοστό τη επιρροής που ασκεί η βιωσιμότητα ή και η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη στην αποζημίωση των μελών.

➤ Όραμα και στρατηγική- Υλοποίηση

Σε ποιο ποσοστό η εταιρία περιγράφει την υλοποίηση μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής μέσω κάποιου ανώτερου στελέχους ή κάποιου μέλους του ΔΣ και δημιουργεί μια επιτροπή ή μια ομάδα Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης για να υλοποιήσει την στρατηγική αυτή.

➤ Όραμα και στρατηγική- Προκλήσεις και Ευκαιρίες

Σε ποιο ποσοστό η έκθεση της εταιρίας σχετικά με τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες συνδέεται με την ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών και τα έξτρα χρηματοδοτικά θέματα.

➤ Δέσμευση ενδιαφερόμενων μερών

Σε ποιο ποσοστό η εταιρεία εξηγεί την δέσμευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

➤ Δικαιώματα Μετόχων- Πολιτική

Σε ποιο ποσοστό η πολιτική της εταιρεία διασφαλίζει την ίση μεταχείριση των μετόχων μειοψηφίας και την διευκόλυνση της συμμετοχής τους ή τον περιορισμό της χρήσης διατάξεων επιθετικών εξαγορών.

➤ Δικαιώματα μετόχων- Υλοποίηση

Σε ποιο ποσοστό η εταιρία περιγράφει την υλοποίηση της πολιτικής των δικαιωμάτων των μετόχων.

➤ Πλειοψηφία μετόχων

Το ποσοστό όλων των μετοχών που κατέχονται από όλους τους συμμετέχοντες και από το 5% των ιδιοκτιήτων.

4.1 Τραπεζικός Τομέας Αμερικής

Ξεκινώντας από την Αμερική χαρακτηρίζεται ως μια χώρα με τεραστία οικονομική δύναμη με ένα πανίσχυρο οικονομικό σύστημα . Αρχικά παρατηρούμε το

εξής θετικό : οι περισσότεροι δείκτες βρίσκονται σε ανοδική πορεία πράγμα το οποίο μας αποκαλύπτει ότι η εταιρική διακυβέρνηση ενσωματώνετε όλο ένα και περισσότερο στις Αμερικάνικες Τράπεζες . Παρατηρούμε επίσης ότι μερικοί δείκτες παραμένουν σταθεροί και άλλη παρουσιάζουν μείωση όπως αυτός της σχέσης βιωσιμότητας με τις αποζημιώσεις , των προκλήσεων και των ευκαιριών και των ενδιαφερόμενων μερών , δείκτες οι οποίοι έχουν άμεση και έμμεση σχέση με το εσωτερικό και εξωτερικό περιβάλλον των εταιριών . Ωστόσο ο δείκτης του διευθύνοντα συμβούλου παρουσιάζει αύξηση εμφανίζοντας χαμηλά ποσοστά που είναι μικρότερα του 30 % τέλος εντυπωσιακή αλλαγή πραγματοποιείται στην εφαρμογή της στρατηγικής όπου από ποσοστό 28,54 % φθάνει το 2011 στο 67,37 % . (Τραπεζικός τομέας Αμερικής / Thomson Reuters)

4.2 Τραπεζικός Τομέας Αγγλίας

Η Αγγλία αποτελεί εξίσου μια οικονομική ανεπτυγμένη χώρα όπως την Αμερική . Χαρακτηρίζεται από μια κοινή ιδιαιτερότητα γενικά σαν χώρα σε όλες της τις κινήσεις . Το τραπεζικό της σύστημά παρουσιάζει στους περισσότερους δείκτες αυξήσεις παρατηρώντας μικρή μεν άλλα σταθερή άνοδο . Βέβαια υπάρχουν και κάποιοι δείκτες που έχουν μειωθεί όπως είναι : της πλειοψηφίας των μετοχών , των προσωπικών αποζημιώσεων και των δικαιωμάτων προαίρεσης αγοράς μετοχών . Από αυτούς τους τρεις , αυτός που παρουσιάζει σημαντική μείωση είναι των ατομικών αποζημιώσεων που από 60,16 % το 2008 φθάνει στο 42,99 % το 2011 . Η Αγγλία είναι μια χώρα οι οποία βασίζεται κυρίως σε επενδυτικές επιχειρήσεις και θα ήταν πολύ σημαντικό για αυτήν ή όσο τον δυνατόν γρηγορότερη αποδοχή των κανόνων Εταιρικής Διακυβέρνησης . (Τραπεζικός τομέας Αγγλίας/ Thomson Reuters)

4.3 Τραπεζικός Τομέας Ελλάδας

Η Ελλάδα είναι μια χώρα οι οποία θα λέγαμε ότι είναι στο "στόχαστρο " σε σχέσεις με άλλες χώρες της Ευρώπης . Έτσι ο τραπεζικός τομέας αυτής , λόγω της οικονομικής κρίσης δεκτικέ αλλεπάλληλα " χτυπήματα " όπως συγχωνεύσεις και πτωχεύσεις τραπεζών . Ωστόσο και αυτή σε κάποιους δείκτες παρουσιάζει αύξηση και σε άλλους μείωση. Αυτοί οι οποίοι παρουσιάζουν μείωση είναι : της ελεγκτικής επιτροπής του μεγέθους του Διοικητικού Συμβουλίου, των δικαιωμάτων αγοράς μετοχών , της πολιτικής δικαιωμάτων των μετόχων , και της σχέσης βιωσιμότητας – αποζημιώσεων . Οι υπόλοιποι δείκτες αυξάνονται άλλοι σταθερά , άλλοι με μικρή και άλλη με μεγαλύτερη άνοδο . (Τραπεζικός τομέας Ελλάδας / Thomson Reuters)

4.4 Τραπεζικός Τομέας Ιταλίας

Η Ιταλία είναι μια χώρα που βρίσκεται και αυτή σε παρόμοια κατάσταση με την Ελλάδα . Έτσι και εδώ παρατηρούμε ότι οι περισσότεροι δείκτες έχουν αυξηθεί . Αυτή είναι : της ελεγκτικής επιτροπής , του μεγέθους του Διοικητικού Συμβουλίου , του Διευθύνοντα Συμβούλου και των δικαιωμάτων προαίρεσης μετοχών . Σημαντική είναι η μείωση που παρατηρείται στον δείκτη του Διευθύνοντα Συμβούλου η οποία εμφανίζεται σε ποσοστό της τάξεως του 8 % και το 2011 παρουσιάζεται σε ένα πολύ χαμηλό ποσοστό της τάξεως του 4,92 % . Επιπλέον αξίζει να σημειώσουμε ότι παρόλο που ο δείκτης της ελεγκτικής επιτροπής μειώνετε , αυτός της τεχνογνωσίας αυξάνεται πράγμα το οποίο συμπεραίνουμε ότι παρόλο που τα μέλη της ελεγκτικής επιτροπής μειώνονται , η τεχνογνωσία τους και η εξειδίκευση τους αυξάνεται . (Τραπεζικός τομέας Ιταλίας / Thomson Reuters)

4.5 Τραπεζικός Τομέας Γαλλίας

Η Γαλλία αποτελεί παράλληλα με της άλλες μια οικονομικά ανεπτυγμένη χώρα παρουσιάζοντας μια διαφορετική εικόνα δεδομένων σε σχέση με τα όσα έχουμε δει μέχρι τώρα . Ωστόσο εδώ οι περισσότεροι δείκτες αυξάνονται .Επίσης θα χαρακτηρίζαμε έντονη την διαφορά και τις αυξομειώσεις που σημειώνονται μεταξύ τους . Αυτή την στιγμή όμως κρίνεται αναγκαίο να αναφέρουμε τα χαμηλότερα ποσοστά που εμφανίζονται , στον δείκτη της ελεγκτικής επιτροπής και στον δείκτη του μεγέθους του Διοικητικού Συμβουλίου ο οποίος το 2009 κατεβαίνει σε πολύ χαμηλό ποσοστό και συνεχίζει φθίνοντας . Επίσης σημαντική πτώση σημειώνεται και στον δείκτη των δικαιωμάτων της αγοράς των μετοχών ο οποίος από 94,36 % το 2008 κατεβαίνει στο 52,84 % το 2011. (Τραπεζικός τομέας Γαλλίας / Thomson Reuters)

4.6 Τραπεζικός Τομέας Ισπανίας

Η Ισπανία βρίσκεται και αυτή σε παρόμοια κατάσταση με την Ιταλία και την Ελλάδα . Έτσι και εδώ οι περισσότεροι δείκτες έχουν αυξηθεί άλλα σε μικρά ποσοστά αυξήσεις . Αυτοί στους οποίους παρατηρείται μείωση είναι της ελεγκτικής επιτροπής , του μεγέθους του Διοικητικού Συμβουλίου , της εκτέλεσης δικαιωμάτων των μετόχων και της σχέσης βιωσιμότητας – αποζημιώσεων . Τέλος αξίζει να σημειωθεί ότι ο δείκτης του μεγέθους του Διοικητικού Συμβουλίου που βρίσκονταν σε χαμηλό ποσοστό , παρουσίασε ακόμη χαμηλότερο , ενώ στο δείκτη των ενδιαφερόμενων μερών βλέπουμε υψηλά ποσοστά της τάξεως πάνω από 75 % (Τραπεζικός τομέας Ισπανίας / Thomson Reuters)

4.7 Τραπεζικός Τομέας Πορτογαλίας

Στο τραπεζικό σύστημα της Πορτογαλίας παρουσιάζεται άνοδος σχεδόν σε όλους τους δείκτες που ερευνά με . Η αύξηση μερικών δεικτών που παρατηρείται είναι μικρή καθώς περνούν τα χρόνια και μαρτυρά την βελτίωση του τραπεζικού συστήματος της Πορτογαλίας σε σχέση με τους κανόνες της εταιρικής διακυβέρνησης . Επιπλέον υπάρχουν και δείκτες που παρουσιάζουν σημαντική αύξηση όπως : της τεχνογνωσίας της ελεγκτικής επιτροπής που από 48,39 % το 2008 φθάνει στο 73,08 % το 2011, των δικαιωμάτων προαίρεσης αγοράς μετοχών που από 34,82 % φθάνει στο 73,94 % το 2011 . Τέλος μείωση σε χαμηλά ποσοστά όμως παρατηρείται στον δείκτη του Διευθύνοντα Συμβούλου και στον δείκτη των προκλήσεων και των ευκαιριών . (Τραπεζικός τομέας Πορτογαλίας / Thomson Reuters)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΠΙΛΟΓΟΣ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σήμερα διανύουμε μια εποχή όπου η βιωσιμότητα των επιχειρήσεων αποτελεί ένα σοβαρότατο κομμάτι για αυτές. Έτσι λοιπόν πολλές επιχειρήσεις ελληνικές αλλά και ξένες αρχίζουν καθώς περνούν τα χρόνια να υιοθετούν συστήματα των λεκτικών πληροφοριών οι οποίες με την εμφάνισή τους κάνουν προσπάθεια να οργανώσουν την ορθή λειτουργία αυτών. Οι επιχειρήσεις τείνουν στην υιοθέτηση των συστημάτων αυτών άλλες επειδή είναι υποχρεωμένες και άλλες οικιοθελώς με σκοπό να αυξήσουν την αποδοτικότητά τους, τα κέρδη τους και γενικότερα να έχουν μια πιο ξεκάθαρη εικόνα ως προς τα οικονομικά τους στοιχεία. Κάποιες από αυτές έχουν πετύχει σε μεγάλο βαθμό το σκοπό αυτό και άλλες όχι. Σε γενικές γραμμές όμως από πλευράς επιχειρήσεων εμφανίζεται μια θετική γνώμη ως προς την υιοθέτηση συστημάτων των λεκτικών πληροφοριών.

Επιπλέον όσον αφορά τους επενδυτές έχουν στην διάθεσή τους έναν τεράστιο όγκο πληροφοριών προκειμένου να πάρουν την μεγάλη απόφαση για μια επένδυση. Έτσι λοιπόν οι εταιρίες προκειμένου να προσελκύσουν το επενδυτικό κοινό είναι υποχρεωμένες να εμφανίζουν τα αποτελέσματα των δεικτών ESG μέσω των οποίων παρέχονται οι απαραίτητες πληροφορίες που χρειάζεται ένας επενδυτής. Τέλος κρίνεται απαραίτητο από πλευράς επιχειρήσεων να επενδύουν σε όσο το δυνατόν περισσότερους δείκτες μπορούν έτσι ώστε να έχουν μεγαλύτερη προσέλκυση από πλευράς επενδυτών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική βιβλιογραφία

- Μπαλής, Θ. (1998), « Σύγχρονη Ελεγκτική», Αθήνα: Εκδόσεις Σταμούλης
- Μούζουλας, Σ. (2003), «Ο Ν.3016/2002 για την εταιρική διακυβέρνηση», Αθήνα- Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Σακκουλα
- Καζαντζής, Χ.(2006), «Ελεγκτική και Εσωτερικός Έλεγχος», Πειραιάς: Εκδόσεις Business Plus A.E.
- Μούζουλας, Σ.(2003), «Εταιρική Διακυβέρνηση, Διεθνής Εμπειρία, Ελληνική Πραγματικότητα», Αθήνα-Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Σακκούλα
- Λαζαρίδης, Θ. Δρυμπέτας, Ε. (2011), «Εταιρική Διακυβέρνηση-Διεθνής Πρακτική, Ελληνική Εμπειρία», Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Σοφία
- Καραμάνης, Κ.(2008), «Σύγχρονη Ελεγκτική», Έκδοση 1^η, Αθήνα: Εκδόσεις ΟΠΑ
- Εμμανουηλίδης, Ξ. (2009), «Η στρατηγική της εταιρικής διακυβέρνησης και η σπουδαιότητά της στην λήψη χρηματοοικονομικών αποφάσεων : η περίπτωση των ελληνικών τραπεζών», Ηλεκτρονική Πηγή: <http://thesis.ekt.gr/17315>
- Λαζαρίδης, Θ. (2009), «Η εταιρική διακυβέρνηση στην Ελλάδα : εφικτότητα εφαρμογής στο σύγχρονο επιχειρησιακό - οργανωσιακό - πληροφοριακό - στρατηγικό και νομικό περιβάλλον», Ηλεκτρονική Πηγή:<http://thesis.ekt.gr/23327>
- Γεωργόπουλος Ν., (2006).*Στρατηγικό Μάνατζμεντ*. Εκδόσεις Μπένου.
- Παπαδάκης, Β., (1999). *Στρατηγική των επιχειρήσεων*,. Εκδόσεις Μπένου
- Γκλεζακος Μιχάλης ' Εισαγωγή Στην Ανάλυση Της Οικονομικής Κατάστασης Των Επιχειρήσεων " Οκτώβριος 2004 Πανεπιστήμιο Πειραιώς Τμήμα Στατιστικής Και Ασφαλιστικής Επιστήμης
- Σπαθής Χαράλαμπος, (2002) *Εμπειρική διερεύνηση της παραποίησης των οικονομικών καταστάσεων*, λογιστής τεύχος 570
- Πομονης Νικόλαος, *Γενική Λογιστική II*, Αθήνα: Εκδόσεις Σταμούλη Τόμος Γ. (2004)
- Μπαρταξέλης Σ. (2003) *Πανεπιστημιακές παραδόσεις 2003 στο μάθημα Επικοινωνιακής λογιστικής*, πανεπιστήμιο Μακεδονίας τμήμα λογιστικής & χρηματοοικονομικής

Σημειώσεις από την αίθουσα του τμήματος λογιστικής από τον καθηγητή Τριάρχη Δημήτρη

Ξένα βιβλιογραφία

- Monks, R. Minow, N. (2011), « Corporate Governance», 5th Edition, Great Britain: John Wiley & Sons, Ltd
- Chandler, A., (1962). *Strategy and Structure: Chapters in the History of the American Industrial Enterprise*. MA: MIT Press, p.13.
- Henderson, B., D., (1989). *Theority of Strategy*. Harvard Business Review, November-December, pp.139-143.
- Huff, A., S., Huff, S., O., and Thomas, H., (1994). The Dynamic of strategic change in. daems H., Thomas, H., (eds). *Strategic Groups, Strategic Move and Performance*. Pp.31-62. Pergamon: Oxford, UK.
- Newman, W., H., (1951). *Administrative Action: The Techiniques of Organization and Management*.
- Porter, M., (1996). *What is Strategy?*. Harvard Business Review.
- Wren, Daniel A., (1994). *The evolution of Management Thought*. 2nd edn. New York. John and Sons.
- Wheelen, Thomas L., and Hunger, David J., (1996). *Strategic Management and Business Policy*. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company.
- Andrews, K., R., (1971). *The Concept of Corporate Strategy*. Irwin Homewood.

Ηλεκτρονικές πηγές

- Grant Thornton: <http://www.grant-thornton.gr/>
- Ηλεκτρονική Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Πειραιώς: <http://www.lib.aueb.gr/>
- Μηχανή Αναζήτησης: www.google.com
- <https://www.thomsonone.com/DirectoryServices/2006-04-01/Web.Public/Login.aspx?brandname=datastream&version=3.4.4.17151&protocol=0>
- www.specisoft.gr Άρθρο: Ο Ισολογισμός της Επιχείρησης & Η Ερμηνεία των Στοιχείων του .

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΙΚΤΩΝ 3^{ΟΥ} ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Επιλεγμένοι δείκτες Εταιρικής διακυβέρνησης

Δ1: υγεία και ασφάλεια/βελτιώσεις

Δ2: πολιτική/βελτιώσεις αποζημιώσεων

Δ3: όραμα και στρατηγική/πολιτική

Δ4: όραμα και στρατηγική/βελτιώσεις

Επιλεγμένοι δείκτες Κοινωνικής Διακυβέρνησης

Δ1: όραμα και στρατηγική/προκλήσεις και ευκαιρίες

Δ2: ευκαιρίες μείωσης εκπομπής/αλλαγής κλίματος και κίνδυνοι

Δ3: ευθύνη προϊόντων/ποιότητα μάνατζμεντ

Δ4: ποιότητα απασχόλησης/έλεγχος

Δ5: δομή/πολιτική πινάκων

Δ6: λειτουργίες/βελτιώσεις πινάκων

Επιλεγμένοι δείκτες Οικονομικής Διακυβέρνησης

Δ1: πίστη χρηστών/βελτιώσεις ικανοποίησης χρηστών

Δ2: βελτιώσεις ικανοποίησης απόδοσης/υπαλλήλων

Δ3: υγεία και ασφάλεια/έλεγχος

Δ4: μείωση εκπομπής/έλεγχος

Δ5: τα ανθρώπινα δικαιώματα έλεγχος

Δ6: όραμα και στρατηγική που εκθέτουν τον ελεκτή

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΚΛΑΔΩΝ,ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΩΝ ΕΛΡΑΣ (ΕΡΕΥΝΑ ΚΕΦ.3&4)			
Aerospace/Defence	BAE Systems plc	UNITED KINGDOM	
Aerospace/Defence	Meggitt plc	UNITED KINGDOM	
Aerospace/Defence	Rockwell Collins, Inc.	UNITED STATES	
Aerospace/Defence	Safran SA	FRANCE	
Aerospace/Defence	Thales SA	FRANCE	
Aerospace/Defence	Zodiac Aerospace SA	FRANCE	
Air Freight/Courier Services	United Parcel Service, Inc.	UNITED STATES	
Airline Services	SAS AB	SWEDEN	
Auto Mobiles / Auto Parts	Daimler AG	GERMANY	
Auto Mobiles / Auto Parts	GKN plc	UNITED KINGDOM	
Auto Mobiles / Auto Parts	Honda Motor Co Ltd	JAPAN	
Auto Mobiles / Auto Parts	Johnson Controls Inc	UNITED STATES	
Auto Mobiles / Auto Parts	Pirelli & C. SpA	ITALY	
Auto Mobiles / Auto Parts	Renault SA	FRANCE	
Auto Mobiles / Auto Parts	The Goodyear Tire & Rubber Company	UNITED STATES	
Auto Mobiles / Auto Parts	Toyota Motor Corp	JAPAN	
Auto Mobiles / Auto Parts	Valeo SA	FRANCE	
Auto Mobiles / Auto Parts	Volkswagen AG	GERMANY	
Banking Services	American Express Company	UNITED STATES	
Banking Services	Banca Popolare di Milano	ITALY	
Banking Services	Banco BPI SA	PORTUGAL	
Banking Services	Banco Comercial Portugues SA	PORTUGAL	
Banking Services	Banco Espirito Santo SA	PORTUGAL	
Banking Services	BNP Paribas SA	FRANCE	
Banking Services	CIT Group Inc.	UNITED STATES	
Banking Services	Credit Agricole SA	FRANCE	

Banking Services	Erste Group Bank AG	AUSTRIA	
Banking Services	HSBC Holdings plc	UNITED KINGDOM	
Banking Services	HSBC Holdings plc	HONG KONG	
Banking Services	KBC Groep NV	BELGIUM	
Banking Services	KeyCorp	UNITED STATES	
Banking Services	Lloyds Banking Group PLC	UNITED KINGDOM	
Banking Services	M&T Bank Corporation	UNITED STATES	
Banking Services	Mediobanca Group	ITALY	
Banking Services	Mitsubishi UFJ Financial Group Inc.	JAPAN	
Banking Services	National Australia Bank Ltd.	AUSTRALIA	
Banking Services	National Bank of Greece	GREECE	
Banking Services	ORIX CORPORATION	JAPAN	
Banking Services	Piraeus Bank SA	GREECE	
Banking Services	PNC Financial Services Group Inc	UNITED STATES	
Banking Services	Provident Financial plc	UNITED KINGDOM	
Banking Services	Regions Financial Corporation	UNITED STATES	
Banking Services	Royal Bank of Canada	CANADA	
Banking Services	Royal Bank of Scotland Group plc	UNITED KINGDOM	
Banking Services	Skandinaviska Enskilda Banken AB	SWEDEN	
Banking Services	Societe Generale SA	FRANCE	
Banking Services	Svenska Handelsbanken AB	SWEDEN	
Banking Services	Synovus Financial Corp.	UNITED STATES	
Banking Services	The Bank of Nova Scotia	CANADA	
Banking Services	U.S. Bancorp	UNITED STATES	
Banking Services	Wells Fargo & Co	UNITED STATES	
Banking Services	Westpac Banking Corp	AUSTRALIA	

Banking Services	Zions Bancorporation	UNITED STATES	
Beverages	Brown-Forman Corporation	UNITED STATES	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Abbott Laboratories	UNITED STATES	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Amgen, Inc.	UNITED STATES	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Astellas Pharma Inc	JAPAN	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Bayer AG	GERMANY	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Bristol-Myers Squibb Co	UNITED STATES	
Biotechnology / Pharmaceuticals	DAIICHI SANKYO COMPANY, LIMITED	JAPAN	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Forest Laboratories, Inc.	UNITED STATES	
Biotechnology / Pharmaceuticals	H. Lundbeck A/S	DENMARK	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Mylan Inc	UNITED STATES	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Novartis AG	SWITZERLAND	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Novo Nordisk A/S	DENMARK	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Pfizer Inc.	UNITED STATES	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Roche Holding Ltd.	SWITZERLAND	
Biotechnology / Pharmaceuticals	Sanofi SA	FRANCE	
Chemicals	Ashland Inc.	UNITED STATES	
Chemicals	BASF SE	GERMANY	
Chemicals	Formosa Plastics Corporation	TAIWAN	
Chemicals	Linde AG	GERMANY	
Chemicals	Lonza Group AG	SWITZERLAND	
Chemicals	Orica Ltd	AUSTRALIA	
Chemicals	PPG Industries, Inc.	UNITED STATES	
Chemicals	Solvay S.A.	BELGIUM	
Chemicals	Syngenta AG	SWITZERLAND	
Chemicals	The Dow Chemical Company	UNITED STATES	

Commercial Services / Supplies	Automatic Data Processing	UNITED STATES	
Commercial Services / Supplies	Capita PLC	UNITED KINGDOM	
Commercial Services / Supplies	Cintas Corporation	UNITED STATES	
Commercial Services / Supplies	De La Rue plc	UNITED KINGDOM	
Commercial Services / Supplies	ManpowerGroup Inc.	UNITED STATES	
Commercial Services / Supplies	Securitas AB	SWEDEN	
Communications Equipment	Ciena Corporation	UNITED STATES	
Communications Equipment	Cisco Systems, Inc.	UNITED STATES	
Communications Equipment	JDS Uniphase Corp	UNITED STATES	
Communications Equipment	Motorola Solutions Inc	UNITED STATES	
Communications Equipment	QUALCOMM, Inc.	UNITED STATES	
Communications Equipment	Tyco International Ltd.	UNITED STATES	
Computers/ Office Equipment	CANON INC.	JAPAN	
Computers/ Office Equipment	FUJIFILM Holdings Corp	JAPAN	
Computers/ Office Equipment	Pitney Bowes Inc.	UNITED STATES	
Computers/ Office Equipment	QLogic Corporation	UNITED STATES	
Construction / Engineering / Materials	Balfour Beatty plc	UNITED KINGDOM	
Construction Materials	Groupe Bruxelles Lambert SA	BELGIUM	
Construction Materials	Lafarge S.A.	FRANCE	
Construction Materials	Titan Cement Company S.A.	GREECE	
Construction Materials	Vulcan Materials Company	UNITED STATES	
Containers / Packaging	MeadWestvaco Corp.	UNITED STATES	
Containers / Packaging	Rexam PLC	UNITED KINGDOM	

Electric Utilities	Consolidated Edison, Inc.	UNITED STATES	
Electric Utilities	Dominion Resources, Inc.	UNITED STATES	
Electric Utilities	Kansai Electric Power Co Inc	JAPAN	
Electric Utilities	NextEra Energy, Inc.	UNITED STATES	
Electric Utilities	TECO Energy, Inc.	UNITED STATES	
Electric Utilities	Terna - Rete Elettrica Nazionale SpA	ITALY	
Electric Utilities	The Southern Company	UNITED STATES	
Electric Utilities	Tokyo Electric Power Co Incorporated	JAPAN	
Energy Related Equipment / Services	AMEC plc	UNITED KINGDOM	
Energy Related Equipment / Services	Baker Hughes Incorporated	UNITED STATES	
Energy Related Equipment / Services	Enbridge Inc	CANADA	
Energy Related Equipment / Services	Halliburton Company	UNITED STATES	
Energy Related Equipment / Services	Nabors Industries Ltd.	UNITED STATES	
Energy Related Equipment / Services	Prosafe SE	NORWAY	
Energy Related Equipment / Services	Rowan Companies PLC	UNITED STATES	
Energy Related Equipment / Services	Snam SpA	ITALY	
Food/ Drug Retailing	AmerisourceBergen Corp.	UNITED STATES	
Food/ Drug Retailing	Axfood AB	SWEDEN	
Food/ Drug Retailing	Cardinal Health Inc	UNITED STATES	
Food/ Drug Retailing	Carrefour SA	FRANCE	
Food/ Drug Retailing	J Sainsbury plc	UNITED KINGDOM	
Food/ Drug Retailing	SUPERVALU INC.	UNITED STATES	
Food/ Tobacco	ARYZTA AG	SWITZERLAND	
Food/ Tobacco	Campbell Soup Company	UNITED STATES	

Food/ Tobacco	Dean Foods Co	UNITED STATES	
Food/ Tobacco	Fyffes plc	IRELAND	
Food/ Tobacco	Kraft Foods Group Inc	UNITED STATES	
Food/ Tobacco	Monsanto Company	UNITED STATES	
Food/ Tobacco	Nestle SA	SWITZERLAND	
Healthcare Equipment / Supplies	Baxter International Inc.	UNITED STATES	
Healthcare Equipment / Supplies	Becton, Dickinson and Co.	UNITED STATES	
Healthcare Equipment / Supplies	Boston Scientific Corporation	UNITED STATES	
Healthcare Equipment / Supplies	C.R. Bard, Inc.	UNITED STATES	
Healthcare Equipment / Supplies	Elekta publ AB	SWEDEN	
Healthcare Equipment / Supplies	Essilor International Cmpgn Gnl d'Opq SA	FRANCE	
Healthcare Equipment / Supplies	Patterson Companies, Inc.	UNITED STATES	
Healthcare Equipment / Supplies	Stryker Corporation	UNITED STATES	
Healthcare Equipment / Supplies	Thermo Fisher Scientific Inc.	UNITED STATES	
Healthcare Equipment / Supplies	Waters Corporation	UNITED STATES	
Healthcare Equipment / Supplies	William Demant Holding A/S	DENMARK	
Healthcare Equipment / Supplies	Zimmer Holdings, Inc.	UNITED STATES	
Healthcare Providers / Services	Fresenius Medical Care AG & Co. KGaA	GERMANY	
Homebuilding / Construction Supplies	Bovis Homes Group plc	UNITED KINGDOM	
Homebuilding / Construction Supplies	Compagnie de Saint Gobain SA	FRANCE	
Homebuilding / Construction Supplies	D.R. Horton, Inc.	UNITED STATES	
Homebuilding / Construction Supplies	Geberit AG	SWITZERLAND	
Homebuilding / Construction Supplies	Kingspan Group plc	IRELAND	
Homebuilding / Construction Supplies	Lennar Corporation	UNITED STATES	

		STATES	
Homebuilding / Construction Supplies	Persimmon plc	UNITED KINGDOM	
Homebuilding / Construction Supplies	Taylor Wimpey plc	UNITED KINGDOM	
Hotel / Entertainment Services	Enterprise Inns plc	UNITED KINGDOM	
Hotel / Entertainment Services	International Game Technology	UNITED STATES	
Hotel / Entertainment Services	Ladbrokes PLC	UNITED KINGDOM	
Hotel / Entertainment Services	Sodexo SA	FRANCE	
Hotel / Entertainment Services	TUI AG	GERMANY	
Hotel / Entertainment Services	TUI Travel PLC	UNITED KINGDOM	
Hotel / Entertainment Services	Whitbread plc	UNITED KINGDOM	
Household Goods	Leggett & Platt, Inc.	UNITED STATES	
Household Goods	Whirlpool Corporation	UNITED STATES	
Industrial Conglomerates	3M Co	UNITED STATES	
Industrial Conglomerates	E I Du Pont De Nemours And Co	UNITED STATES	
Industrial Conglomerates	General Electric Company	UNITED STATES	
Industrial Conglomerates	Honeywell International Inc.	UNITED STATES	
Industrial Conglomerates	Illinois Tool Works Inc.	UNITED STATES	
Industrial Conglomerates	Mitsubishi Electric Corporation	JAPAN	
Insurance	American International Group Inc	UNITED STATES	
Insurance	ING Groep NV	NETHERLANDS	
Insurance	Lincoln National Corporation	UNITED STATES	
Insurance	Loews Corporation	UNITED STATES	
Insurance	Manulife Financial Corp.	CANADA	

Insurance	Mapfre SA	SPAIN	
Insurance	Marsh & McLennan Companies, Inc.	UNITED STATES	
Insurance	MGIC Investment Corp.	UNITED STATES	
Insurance	Muenchener Rueckversicherungs-Ges. AG	GERMANY	
Insurance	Old Mutual plc	UNITED KINGDOM	
Insurance	Permanent TSB Group Public Hldg Ltd Co	IRELAND	
Insurance	Principal Financial Group Inc	UNITED STATES	
Insurance	Prudential Financial Inc	UNITED STATES	
Insurance	Sampo Oyj	FINLAND	
Insurance	SCOR SE	FRANCE	
Insurance	Swiss Life Holding AG	SWITZERLAND	
Insurance	Topdanmark A/S	DENMARK	
Insurance	Torchmark Corporation	UNITED STATES	
Insurance	Unum Group	UNITED STATES	
Insurance	XL Group plc	UNITED STATES	
Investment Services	Invesco Ltd.	UNITED STATES	
Investment Services	London Stock Exchange Group Plc	UNITED KINGDOM	
Investment Services	T. Rowe Price Group, Inc.	UNITED STATES	
Investment Services	The Bank of New York Mellon Corporation	UNITED STATES	
Leisure Products	Amer Sports Oyj	FINLAND	
Machinery / Components / Equipment	AB Volvo	SWEDEN	
Machinery / Components / Equipment	ABB Ltd.	SWITZERLAND	
Machinery / Components / Equipment	Alfa Laval AB	SWEDEN	
Machinery / Components / Equipment	Andritz AG	AUSTRIA	
Machinery / Components / Equipment	Dover Corp	UNITED STATES	

		STATES	
Machinery / Components / Equipment	Heidelberger Druckmaschinen AG	GERMANY	
Machinery / Components / Equipment	Metso Oyj	FINLAND	
Machinery / Components / Equipment	Navistar International Corp	UNITED STATES	
Machinery / Components / Equipment	NV Bekaert SA	BELGIUM	
Machinery / Components / Equipment	PACCAR Inc	UNITED STATES	
Machinery / Components / Equipment	Parker-Hannifin Corporation	UNITED STATES	
Machinery / Components / Equipment	Schindler Holding Ltd	SWITZERLAND	
Machinery / Components / Equipment	Sulzer AG	SWITZERLAND	
Media / Publishing	Daily Mail and General Trust plc	UNITED KINGDOM	
Media / Publishing	Interpublic Group of Companies Inc	UNITED STATES	
Media / Publishing	Lagardere SCA	FRANCE	
Media / Publishing	Liberty Interactive (Interactive group)	UNITED STATES	
Media / Publishing	Meredith Corporation	UNITED STATES	
Media / Publishing	Modern Times Group Mtg AB	SWEDEN	
Media / Publishing	Pearson plc	UNITED KINGDOM	
Media / Publishing	ProSiebenSat.1 Media AG	GERMANY	
Media / Publishing	Publicis Groupe SA	FRANCE	
Media / Publishing	Time Warner Inc	UNITED STATES	
Metal / Mining	Acerinox SA	SPAIN	
Metal / Mining	Anglo American plc	UNITED KINGDOM	
Metal / Mining	BHP Billiton Limited	AUSTRALIA	
Metal / Mining	Freeport-McMoRan Copper & Gold Inc.	UNITED STATES	
Metal / Mining	Rautaruukki Corporation	FINLAND	
Metal / Mining	voestalpine AG	AUSTRIA	
Oil / Gas	BP plc	UNITED KINGDOM	

Oil / Gas	ConocoPhillips	UNITED STATES	
Oil / Gas	EOG Resources Inc	UNITED STATES	
Oil / Gas	Exxon Mobil Corporation	UNITED STATES	
Oil / Gas	Gazprom OAO	RUSSIAN FEDERATION	
Oil / Gas	Hellenic Petroleum S.A.	GREECE	
Oil / Gas	Imperial Oil Limited	CANADA	
Oil / Gas	Marathon Oil Corporation	UNITED STATES	
Oil / Gas	Murphy Oil Corporation	UNITED STATES	
Oil / Gas	Occidental Petroleum Corporation	UNITED STATES	
Oil / Gas	Royal Dutch Shell Plc	NETHERLANDS	
Oil / Gas	Valero Energy Corporation	UNITED STATES	
Paper / Forest Products	Sonae Industria SGPS SA	PORTUGAL	
Personal / household Products/ Services	International Flavors & Fragrances Inc	UNITED STATES	
Personal / household Products/ Services	Kimberly Clark Corp	UNITED STATES	
Rails/Road Transportation	Union Pacific Corporation	UNITED STATES	
Real Estate Operations	Atrium European Real Estate Limited	AUSTRIA	
Real Estate Operations	IMMOFINANZ AG	AUSTRIA	
Real Estate Operations	Kungsleden AB	SWEDEN	
REIT - Residential / Commercial	Equity Residential	UNITED STATES	
REIT - Residential / Commercial	Gecina SA	FRANCE	
REIT - Residential / Commercial	Kimco Realty Corp	UNITED STATES	
REIT - Residential / Commercial	SEGRO plc	UNITED KINGDOM	
REIT - Residential / Commercial	Vornado Realty Trust	UNITED STATES	
REIT - Residential / Commercial	Wereldhave NV	NETHERLANDS	

Renewable Energy	Gamesa Corporacion Tecnologica SA	SPAIN	
Retailers / Diversified	Amazon.com, Inc.	UNITED STATES	
Retailers / Diversified	Big Lots, Inc.	UNITED STATES	
Retailers-Specialty	Best Buy Co., Inc.	UNITED STATES	
Retailers-Specialty	D'Ieteren SA	BELGIUM	
Retailers-Specialty	Dixons Retail PLC	UNITED KINGDOM	
Retailers-Specialty	Kingfisher plc	UNITED KINGDOM	
Retailers-Specialty	Nordstrom, Inc.	UNITED STATES	
Semiconductors / Semiconductor Equipment	Applied Micro Circuits Corporation	UNITED STATES	
Semiconductors / Semiconductor Equipment	ASML Holding N.V.	NETHERLANDS	
Semiconductors / Semiconductor Equipment	Linear Technology Corporation	UNITED STATES	
Semiconductors / Semiconductor Equipment	NVIDIA Corporation	UNITED STATES	
Software / IT Services	Autodesk, Inc.	UNITED STATES	
Software / IT Services	Cap Gemini SA	FRANCE	
Software / IT Services	Convergys Corporation	UNITED STATES	
Software / IT Services	eBay Inc	UNITED STATES	
Software / IT Services	Indra Sistemas SA	SPAIN	
Software / IT Services	International Business Machines Corp.	UNITED STATES	
Software / IT Services	NCR Corporation	UNITED STATES	
Software / IT Services	Oracle Corporation	UNITED STATES	
Software / IT Services	SAP AG	GERMANY	
Software / IT Services	Symantec Corporation	UNITED STATES	
Software / IT Services	The Sage Group plc	UNITED KINGDOM	

Software / IT Services	Verisign, Inc.	UNITED STATES	
Software / IT Services	Yahoo! Inc.	UNITED STATES	
Telecommunications Services	AT&T Inc.	UNITED STATES	
Telecommunications Services	Belgacom SA	BELGIUM	
Telecommunications Services	China Mobile Ltd.	HONG KONG	
Telecommunications Services	Deutsche Telekom AG	GERMANY	
Telecommunications Services	Elisa Oyj	FINLAND	
Telecommunications Services	KDDI Corp	JAPAN	
Telecommunications Services	Mobistar SA	BELGIUM	
Telecommunications Services	Nippon Telegraph And Telephone Corp	JAPAN	
Telecommunications Services	NTT Docomo Inc	JAPAN	
Telecommunications Services	Telecom Italia SpA	ITALY	
Telecommunications Services	Telefonica SA	SPAIN	
Textiles / Apparel	The Jones Group Inc.	UNITED STATES	
Utilities - Multiline	CenterPoint Energy, Inc.	UNITED STATES	
Utilities - Multiline	NiSource Inc.	UNITED STATES	
Utilities - Multiline	PPL Corporation	UNITED STATES	
Utilities - Multiline	Sempra Energy	UNITED STATES	
Utilities - Water / Others	Severn Trent Plc	UNITED KINGDOM	
Utilities - Water / Others	United Utilities Group PLC	UNITED KINGDOM	
Utilities - Water / Others	Veolia Environnement SA	FRANCE	